

สสค.สาร

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ปีที่ 15 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม 2550

“...ขอให้ทุกคนระลึกว่าปัญหาทุกอย่างมีทางที่จะแก้ไขได้
ถ้าแก้คนเดียวไม่ได้ก็ช่วยกันคิดช่วยกันแก้
หลาย ๆ คน หลาย ๆ ทางด้วยความ
ความร่วมมือปรองดองกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น
จักได้ไม่กลายเป็นอุปสรรคขัดขวาง และบั่นทอนทำลายความเจริญ
และความสำเร็จของกิจการงาน...”

พระบรมราชโองการ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วันที่ 13 กรกฎาคม พุทธศักราช 2533

ขอบคุณด้วย

สวัสดีค่ะ เดือนตุลาคมถือได้ว่าเป็นเดือนสำคัญมาก อีกเดือนหนึ่ง เพราะวันที่ 23 ตุลาคม ของทุกปี คือ “วันปิยมหาราช” ซึ่งเป็นวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งทรงเป็นที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทย พระองค์ทรงพัฒนาการศึกษา การทหาร การสื่อสาร การรถไฟ ของชาติ และทรงโปรดให้มีการเลิกทาส โดยมีได้มีการเสียเลือดเนื้อ

สลด.สาร ฉบับเดือนตุลาคม มีเรื่องเด่นที่น่าสนใจหลายเรื่อง ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ คอลัมน์พิเศษ เรื่อง “ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ ตรากฎหมาย” ที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสนอ ร่างกฎหมายได้อย่างละเอียดและชัดเจนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ขอเชิญชวนให้ผู้อ่านทุกท่านพลิกไปที่คอลัมน์มติ คณะรัฐมนตรีที่สำคัญ เนื่องจากมีมติคณะรัฐมนตรีที่น่าสนใจถึง 4 เรื่อง คือ การยกเลิกหรือปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับสิทธิพิเศษของ หน่วยงานต่าง ๆ มาตรการเบิกจ่ายงบประมาณของแผนงานที่สำคัญ ตามนโยบายรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 การปรับปรุง มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และการให้สัมภาษณ์ ต่อสื่อมวลชน และการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง มาตรการ สลับเวลาทำงานของหน่วยงานของรัฐเพื่อแก้ไขปัญหาจราจร

ธรรมชาติของลูกน้องย่อมต้องการคำชมจากหัวหน้าเป็นธรรมดา เพราะถือว่าการให้กำลังใจกัน แต่คอลัมน์คิดกลม ๆ นำเสนอเรื่องราว ในอีกมุมหนึ่งว่าการชมลูกน้องอาจเป็นการ “ฆ่า” ลูกน้องในทางอ้อม คิดกลม ๆ จึงเสนอเรื่อง “ชมอย่างไรจึงไม่เป็นการฆ่าลูกน้อง”

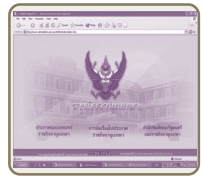
คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร

เรื่องเด่นในเล่ม

4
ความรู้เกี่ยวกับ
กระบวนการตรากฎหมาย

15
เรื่องประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา
ที่สำคัญ

16
เรื่องถามประสพการณ์
ความเป็นมาของสถาบัน
พระมหากษัตริย์

18
ชมอย่างไร
จึงไม่เป็นการ
“ฆ่า” ลูกน้อง

“สลด.ใสสะอาด”

เปิดรับเรื่องร้องเรียน
ข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชัน

ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล
กรุงเทพฯ 10302

แนะนำเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (คนใหม่)

ชื่อ - ชื่อสกุล	นายสุรชัย ภูประเสริฐ	
ตำแหน่งปัจจุบัน	เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	
	สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ทำเนียบรัฐบาล	
วัน เดือน ปีเกิด	1 กุมภาพันธ์ 2494 ปัจจุบันอายุ 56 ปี	
ประวัติการศึกษา		
ประถมศึกษา	2498 - 2502	โรงเรียนอรุโณทัย ลำปาง
มัธยมศึกษา	2502 - 2508	โรงเรียนอัสสัมชัญ ลำปาง
	2508 - 2510	โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก กรุงเทพฯ
อุดมศึกษา	2510 - 2514	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
	1 กุมภาพันธ์ -	หลักสูตร “นบส. 1” รุ่นที่ 19
	18 สิงหาคม 2538	
อื่น ๆ	2542 - 2543	หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 42
		วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
		สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

นายสุรชัย ภูประเสริฐ
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประวัติการรับราชการที่สำคัญ

16 สิงหาคม 2519	นิติกร ระดับ 3 กองนิติธรรม สำนักเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
1 ตุลาคม 2528	หัวหน้างานกฎหมาย
29 ธันวาคม 2529	เลขานุการเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
3 พฤษภาคม 2531	ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองนิติธรรม
15 ตุลาคม 2533	ผู้อำนวยการกองนิติธรรม
1 ธันวาคม 2536	ผู้อำนวยการกองการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา
14 กรกฎาคม 2538	ผู้อำนวยการสำนักบริหารการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา
5 มีนาคม 2540	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
1 ตุลาคม 2544	รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

ประถมาภรณ์มงกุฎไทย	พ.ศ. 2539
ประถมาภรณ์ช้างเผือก	พ.ศ. 2542
มหาวชิรมงกุฎ	พ.ศ. 2545

ตำแหน่งหน้าที่อื่น ๆ

- ◆ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ◆ กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 1
- ◆ เลขานุการคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- ◆ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการประสานงานด้านนิติบัญญัติของรัฐบาล
- ◆ รองประธานคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค
- ◆ คณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 6

ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ

ตรากฎหมาย

กฎหมาย คือ ข้อกำหนดหรือข้อบังคับให้บุคคลต้องปฏิบัติตาม หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายนั้นบัญญัติไว้ การบัญญัติกฎหมายขึ้นมาถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ดังนั้นการบัญญัติกฎหมายเพิ่มขึ้นก็คือการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลมากขึ้น ในสมัยก่อน มนุษย์ใช้จารีตประเพณีในการควบคุมสังคมเนื่องจากจำนวนประชากรมีน้อย แต่ในปัจจุบัน เมื่อประชากรมีจำนวนมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายมาเป็นกรอบสำหรับควบคุมสังคม ซึ่งกฎหมายต้องมีความชัดเจนและให้ความเสมอภาคต่อบุคคลทุกคน

กฎหมายแบ่งออกเป็นหลายประเภท ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญ
2. พระราชบัญญัติและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
3. พระราชกำหนด
4. พระราชกฤษฎีกา
5. อื่น ๆ ได้แก่ กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ

ทั้งนี้ นักวิชาการบางท่านให้ความเห็นว่า กฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับนั้นไม่ถือเป็นกฎหมาย จึงให้เรียกกฎหมายเหล่านี้ว่า อนุบัญญัติ

การเสนอร่างกฎหมาย

การเสนอร่างกฎหมายแต่ละประเภทจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึงการเสนอร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจากมีรายละเอียดมาก และครอบคลุมถึงกระบวนการเสนอกฎหมายประเภทอื่น ๆ

1. ผู้มีสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่จะประกาศใช้ในปี พ.ศ. 2550 กำหนดให้

1.1 ร่างพระราชบัญญัติ

ผู้มีสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติ คือ

- 1) คณะรัฐมนตรี สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ทุกเรื่อง
- 2) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่า 20 คน ทั้งนี้หากต้องการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน จะต้องมีการรับรองของนายกรัฐมนตรี
- 3) ศาลหรือองค์กรอิสระ สามารถเสนอกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวกับองค์กรของตนเองได้

* สรุปลงจากการบรรยายตามโครงการพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่จัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี เรื่อง **ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการตรากฎหมายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี** โดย รองเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี (นางโฉมศรี อารยะศิริ) เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2550 เวลา 09.00- 11.30 น. ณ ห้องประชุมคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

4) ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่น้อยกว่า 10,000 คน สามารถเข้าชื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติได้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนและแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งเดิมรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 ได้กำหนดไว้ 50,000 คน แต่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ลดจำนวนลงมา เพื่อให้ประชาชนสามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ง่ายขึ้น เนื่องจากที่ผ่านมาการรวบรวมรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ได้ครบจำนวน 50,000 คน นั้น ทำได้ยากในทางปฏิบัติ และการลดจำนวนผู้ร่วมเสนอร่างกฎหมายลงจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ง่ายว่าบุคคลนั้นมีตัวตนจริง

1.2 ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ (Organic Law) คือกฎหมายประเภทหนึ่งที่อธิบายความเพื่อประกอบเนื้อความในรัฐธรรมนูญให้สมบูรณ์ ตามที่รัฐธรรมนูญมอบหมายและกำหนดให้มีขึ้น โดยถือว่ามีผลสำคัญในฐานะที่เป็นส่วนขยายของรัฐธรรมนูญ เช่น ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เป็นต้น โดยผู้มีสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ได้แก่

- 1) คณะรัฐมนตรี สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ทุกเรื่อง
- 2) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด หรือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมกับสมาชิกวุฒิสภา จำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งสองสภา สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทุกเรื่องตามที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
- 3) ศาลและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น

2. การเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติที่ส่วนราชการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีจะมีสองลักษณะ คือ ร่างพระราชบัญญัติที่เป็นการเสนอให้มีกฎหมายใหม่ และร่างพระราชบัญญัติที่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่ก่อนแล้ว แต่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในการเสนอร่างพระราชบัญญัติส่วนราชการจะต้องจัดทำเอกสารเพิ่มเติมจากการเสนอเรื่องทั่วไป ดังนี้

- 2.1 คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย (Checklist 10 ประการ)
- 2.2 เอกสารสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
- 2.3 รายละเอียดเนื้อหาของกฎหมายในประเด็นที่มีการแก้ไข เพิ่มเติมหรือปรับปรุง ซึ่งต้องจัดทำเป็นตารางเปรียบเทียบเนื้อหาสาระที่แตกต่างกันระหว่างร่างกฎหมายเดิมและร่างกฎหมายใหม่ที่มีการแก้ไขปรับปรุงเป็นรายประเด็น
- 2.4 ร่างพระราชบัญญัติ หรือในกรณีที่ไม่จัดทำร่างพระราชบัญญัติ จะต้องมีรายละเอียดของหลักการและสาระสำคัญที่จะให้มีในพระราชบัญญัตินั้น

กระบวนการตราพระราชบัญญัติ

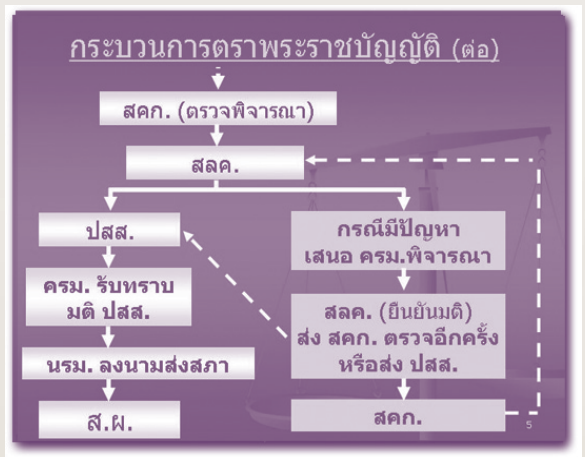
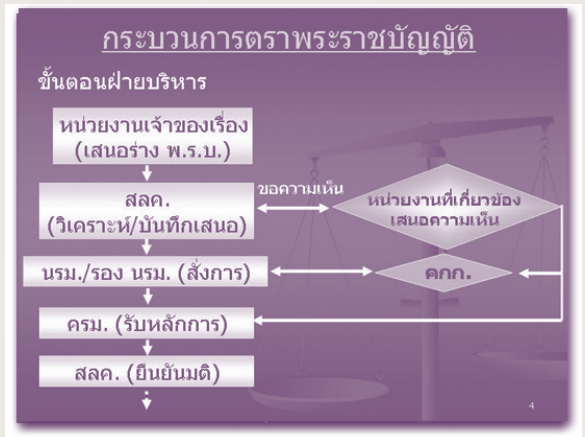
กระบวนการตราพระราชบัญญัติ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนของฝ่ายบริหาร ขั้นตอนของฝ่ายนิติบัญญัติ และ ขั้นตอนของการทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยและการประกาศพระราชบัญญัติลงในราชกิจจานุเบกษา

1. ขั้นตอนของฝ่ายบริหาร

กระบวนการตราพระราชบัญญัติเริ่มจากการที่ส่วนราชการเจ้าของเรื่องส่งร่างพระราชบัญญัติมายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อได้รับเรื่องแล้ว สลค. จะดำเนินการวิเคราะห์เรื่อง และพิจารณาขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเมื่อได้รับความเห็นเรียบร้อยแล้ว สลค. จะทำบันทึกเสนอ นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่มีอำนาจสั่งการพิจารณาว่าควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี (คกก.) พิจารณารับหลักการ ทั้งนี้ เนื่องจากสถานการณ์ปัจจุบันเป็นปัจจัยเร่งให้กระบวนการตรากฎหมายต้องเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น สลค. อาจทำบันทึกเสนอ นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีควบคู่ไปกับการขอความเห็นจากส่วนราชการ

เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติรับหลักการของร่างกฎหมายดังกล่าวแล้ว สลค. จะส่งเรื่องไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) เพื่อดำเนินการตรวจพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งจะไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่จะต้องตรวจร่างกฎหมายให้แล้วเสร็จที่ชัดเจน และเมื่อ สคก. ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียบร้อยแล้ว และไม่มีการแก้ไขในสาระสำคัญ ก็จะส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงส่งเรื่องกลับมายัง สลค. เพื่อส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (ปสส. หรือ whip) ซึ่งมีหน้าที่ประสานงานและติดตามภาพรวมร่างกฎหมายที่จะเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ดำเนินการพิจารณาความเหมาะสมของร่างพระราชบัญญัตินั้น ๆ ก่อนเสนอสภาต่อไป รวมทั้งประสานงานเพื่อจัดเรื่องเข้าในวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบ จากนั้นนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ลงนามในหนังสือนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร (ส.ผ.)

ในกรณีที่ สคก. พิจารณาแก้ไขหลักการหรือสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินั้น สลค. จะต้องถามความเห็นจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้ง ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะมีมติเห็นชอบให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นไปให้ ปสส. พิจารณา หรือมีมติให้ สคก. ตรวจสอบร่างกฎหมายอีกครั้งก็ได้

2. ขั้นตอนของฝ่ายนิติบัญญัติ

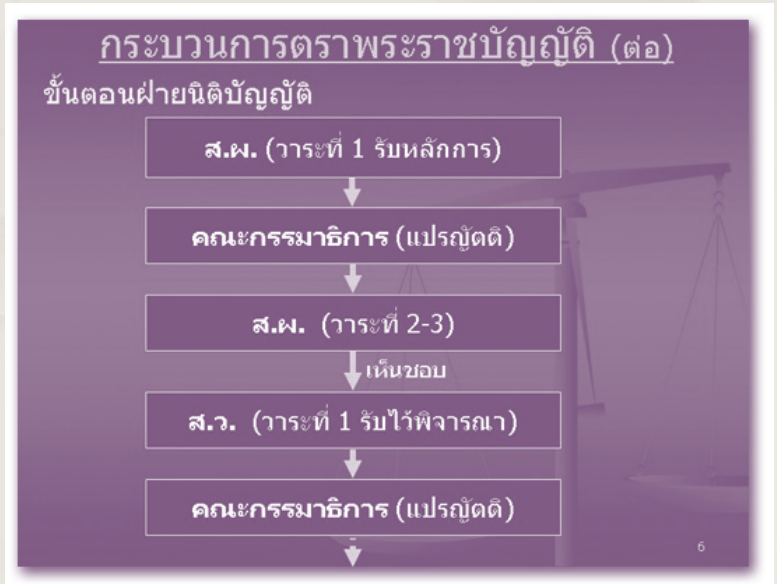
เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างกฎหมายก็จะบรรจุระเบียบวาระเป็นการประชุมวาระที่ 1 ซึ่งจะเป็นการพิจารณาในหลักการของกฎหมายว่าเป็นที่ยอมรับได้หรือไม่ และเมื่อ ส.ผ. รับหลักการแล้วก็จะตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาแปรญัตติในรายละเอียด ทั้งนี้ สภาอาจเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาร่างกฎหมายก่อน เพื่อเสนอข้อคิดเห็นต่อสภา ก่อนที่จะมีการลงมติรับหลักการ หรือใช้ที่ประชุมใหญ่เป็นคณะกรรมการ (คณะกรรมการเพิ่มเติมสภา) ก็ได้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว จะส่งให้สภาพิจารณาในวาระที่ 2 ซึ่งเป็นการพิจารณาเนื้อหาสาระเป็นรายมาตรา รวมถึงชื่อร่างพระราชบัญญัติ

และคำปรารภโดยพิจารณาเรียงลำดับตามมาตราจนจบแล้วจะพิจารณาวาระที่ 3 เป็นการลงคะแนนว่าจะเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินั้นหรือไม่ ในกรณีที่ ส.ผ. มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินั้น ก็จะดำเนินการส่งเรื่องต่อไปให้วุฒิสภา (ส.ว.) พิจารณา ซึ่งจะมีขั้นตอนการพิจารณาเป็น 3 วาระเช่นเดียวกับ ส.ผ. ผลการพิจารณาของวุฒิสภา สามารถแบ่งออกเป็น 3 กรณี

2.1 วุฒิสภามีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ วุฒิสภาจะแจ้งให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ และส่งร่างพระราชบัญญัติมายัง สลค.

2.2 วุฒิสภามีมติไม่เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ ให้ยับยั้งไว้และส่งคืนสภาผู้แทนราษฎร ในกรณีที่เห็นร่างพระราชบัญญัติทั่วไปที่ถูกยับยั้งไว้เมื่อพ้น 180 วัน สภาผู้แทนราษฎรจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน สภาผู้แทนราษฎรอาจยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทันที

2.3 วุฒิสภามีมติให้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติจะถูกส่งกลับไปยัง ส.ผ. ถ้า ส.ผ. เห็นชอบก็จะส่งเรื่องมาให้ สลค. ดำเนินการต่อไป ในกรณีที่ ส.ผ. ไม่เห็นชอบ แต่ละสภาจะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น เมื่อคณะกรรมการร่วมได้พิจารณาเสร็จแล้วจึงส่งเรื่องให้ ส.ผ. และ ส.ว. ต่อไป ถ้าทั้ง 2 สภาเห็นชอบก็จะดำเนินการส่งร่างพระราชบัญญัติให้ สลค. ดำเนินการเพื่อประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป ในกรณีที่สภาใดสภาหนึ่งมีมติไม่เห็นชอบ ร่างพระราชบัญญัติจะถูกยับยั้งไว้และ ส.ผ. จะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้โดยดำเนินการเช่นเดียวกับกรณีที่ 2

3. ขั้นตอนการทูลเกล้าฯ และการประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษา เมื่อ สลค. ได้รับเรื่องจากสภาแล้ว จะจัดพิมพ์ร่างพระราชบัญญัติ และยกร่างหนังสือทูลเกล้าฯ เพื่อให้นายกรัฐมนตรีลงนาม และรับสนองพระบรมราชโองการ จากนั้นจึงส่งร่างพระราชบัญญัติให้สำนักราชเลขาธิการ (สรล.) เพื่อดำเนินการทูลเกล้าฯ ถวาย และเมื่อทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว สลค. จึงประกาศในราชกิจจานุเบกษา และแจ้งผู้เกี่ยวข้องต่อไป

หลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็น ในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist 10 ประการ)

คือ หลักเกณฑ์ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึง เพื่อพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นมีความจำเป็น และมีผลกระทบเพียงใด หลักเกณฑ์ดังกล่าว มีดังนี้

- วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้พิจารณาว่าหลักการในการเสนอร่างกฎหมายใหม่คืออะไร มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใด มีข้อขัดข้องอย่างไรที่ต้องให้มีกฎหมายฉบับนี้ รวมทั้งมีทางเลือกอื่นอีกหรือไม่นอกจากการมีกฎหมายใหม่
- ใครเป็นผู้ทำภารกิจ เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้พิจารณาว่า ควรให้ผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบหรือกำกับการบังคับใช้กฎหมายนี้ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญ
- ความจำเป็นในการตรากฎหมาย เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้พิจารณาว่าหากไม่มีกฎหมายฉบับนี้จะมีผลอย่างไร และมีทางเลือกอื่นนอกจากการตรากฎหมายขึ้นมาใหม่หรือไม่ และถ้าจำเป็นต้องมีกฎหมายควรเป็นกฎหมายระดับใด จำเป็นหรือไม่ที่ต้องเป็นพระราชบัญญัติ รวมถึงการกำหนดอายุเวลาดำเนินการและระบบควบคุม/โทษ/มาตรการการปกครอง

4. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้พิจารณาว่ามีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้แล้วหรือไม่ หากมีควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับเดิม แต่หากจำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ ก็จำเป็นต้องให้สอดคล้องกัน
5. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้คำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งพิจารณาว่าจะเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนหรือไม่ ประชาชนและสังคมได้อะไรจากกฎหมายฉบับนี้ และคุ้มค่าที่จะดำเนินการหรือไม่
6. ความพร้อมของรัฐ เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้คำนึงถึงกำลังคน งบประมาณ รวมถึงความรู้และความพร้อมของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
7. หน่วยงานที่รับผิดชอบ เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้คำนึงถึงความซ้ำซ้อนใกล้เคียงกับหน่วยงานอื่น และความเป็นเอกภาพของหน่วยงาน
8. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้พิจารณาและกำหนดการทำงานให้มีความสอดคล้องกับวิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี
9. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้พิจารณาเน้นเรื่องความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย และเป็นการเพิ่มภาระให้กับบุคคลเพียงใด
10. การรับฟังความคิดเห็น เป็นหลักเกณฑ์เพื่อให้คำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยการรับฟังความคิดเห็นนั้นยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนแม้ว่าจะมีกฎหมายบัญญัติไว้ และควรคำนึงว่าหากเปิดให้มีการแสดงความคิดเห็นมากเกินไปก็อาจเกิดปัญหาขึ้นได้ จึงต้องมีความระมัดระวัง

หลักเกณฑ์ทั่วไปในการเสนอร่างกฎหมาย

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2549 กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการเสนอร่างกฎหมายไว้ สรุปได้ ดังนี้

1. หลักการและเหตุผลร่างพระราชบัญญัติต้องกำหนดขอบเขตให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาของร่างกฎหมาย
2. ต้องไม่มีบทกเว้นภาษีอากรในร่างกฎหมายที่ไม่ใช่กฎหมายภาษีอากร
3. ร่างกฎหมายที่เพิ่มเติมวัตถุประสงค์ อำนาจ และวงเงินกู้ของรัฐวิสาหกิจ ต้องเสนอแผนงานหรือโครงการในการดำเนินธุรกิจและฐานะทางการเงินของรัฐวิสาหกิจประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย
4. ไม่ควรมีบทที่ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีในการอนุมัติหรือเห็นชอบเรื่องต่าง ๆ เกินความจำเป็นหรือให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการใดโดยไม่จำเป็น
5. ควรกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมายให้แน่นอนและเมื่อพ้นกำหนดแล้วจะให้ใช้บังคับต่อไปต้องเสนอร่างกฎหมายใหม่ เพื่อให้มีการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์
6. ร่างกฎหมายที่มีบทกำหนดโทษในกรณีที่เป็นความผิดเล็กน้อย และมีโทษปรับ ควรให้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองแทนเพื่อหลีกเลี่ยงการดำเนินคดีในชั้นศาล
7. การจัดตั้งองค์การมหาชนหรือหน่วยงานในกำกับ ต้องระบุสถานะการเป็นองค์การมหาชน และส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาก่อนเสนอคณะรัฐมนตรี

ท้องถิ่น “ควรรู้”

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยว่าจะต้องโอนที่ดิน ซึ่งเป็นที่ตั้งโรงเรียนบ้านด่านเดิมให้กับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือไม่

เรื่องเสรีจที่ 187/2550

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง สถานภาพทางกฎหมายของที่ดินซึ่งเคยเป็นสถานที่ตั้งเดิมของโรงเรียนบ้านด่าน

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ได้มีหนังสือ ที่ สร 51001.3/1285 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2549 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปลงความได้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์มีปัญหาการปฏิบัติเกี่ยวกับการถือครองสิทธิในที่ดิน ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 922 ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ เนื้อที่ 88-3-49 ไร่ ว่าจะต้องโอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติตามพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2523 หรือไม่

สืบเนื่องจากเดิม ที่ดิน น.ส. 3 ก ดังกล่าวข้างต้นเป็นที่ตั้งโรงเรียนบ้านด่าน อยู่ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งในปี พ.ศ. 2521 ได้ถูกผู้ก่อการร้ายเผาทำลายจนเสียหายไม่อาจใช้เป็นที่ทำการเรียนการสอนต่อไปได้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์จึงได้ย้ายโรงเรียนไปก่อสร้างยังสถานที่แห่งใหม่ ซึ่งห่างจากสถานที่เดิมประมาณ 2 กิโลเมตร และใช้ทำการเรียนการสอนมาถึงปัจจุบัน และโรงเรียนบ้านด่านก็ไม่เคยมาใช้ประโยชน์ที่ดิน น.ส. 3 ก เลขที่ 922 อีกเลย ต่อมาวันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2522 ที่ดินบริเวณที่เคยเป็นที่ตั้งโรงเรียนบ้านด่านเดิมหรือที่ถูกผู้ก่อการร้ายเผาทำลายนั้นได้มีการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก เลขที่ 922) โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์เป็นผู้ถือสิทธิครอบครอง และในปี พ.ศ. 2523 ได้มีการออกพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2523 โดยพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้โอนบรรดากิจการทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จึงเกิดปัญหาว่าที่ดินบริเวณที่เคยเป็นที่ตั้งโรงเรียนบ้านด่านตาม น.ส. 3 ก เลขที่ 922 นั้นจะต้องโอนไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ด้วยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 8) ได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและโรงเรียนบ้านด่าน) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 922 ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ มีประวัติการได้มาและการใช้ประโยชน์ กล่าวคือ โรงเรียนบ้านด่านจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2493 โดยนายมัน เดิมทอง ได้ริเริ่มสร้างขึ้นเป็นอาคารชั่วคราวเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2493 เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ดินแปลงนี้ใช้เป็นสถานที่ตั้งอาคารเรียนของโรงเรียนบ้านด่านซึ่งอยู่ในความครอบครองของกระทรวงศึกษาธิการ และหลังจากนั้นได้มีการโอนโรงเรียนบ้านด่านไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ตามพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษาบางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2509 ต่อมาในปี พ.ศ. 2521 โรงเรียนบ้านด่านได้ถูกผู้ก่อการร้ายเผาทำลายอาคารเรียนจนเสียหายไม่อาจใช้เป็นที่ทำการเรียนการสอนต่อไปได้ จึงได้ย้ายโรงเรียนไปก่อสร้างยังสถานที่แห่งใหม่ ซึ่งห่างจากสถานที่เดิมประมาณ 2 กิโลเมตรและใช้ทำการเรียนการสอนมาถึงปัจจุบัน แต่โรงเรียนบ้านด่านยังคงครอบครองใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าวซึ่งเป็นสถานที่ตั้งเดิมของโรงเรียนตลอดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 ถึง พ.ศ. 2547 โดยใช้เป็นแปลงเกษตร

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาเกษตร เช่น ทำนา ปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ เป็นต้น ทั้งนี้ โรงเรียนไม่ได้ใช้ที่ดินแปลงนี้เพื่อดำเนินการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอหรือต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2547 องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ได้เข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินแปลงดังกล่าวเพื่อดำเนินการก่อสร้างอาคาร ถนน ระบบโครงการพื้นฐาน พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกชายแดนช่องจอมตามโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนช่องจอม โดยได้รับงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการก่อสร้างตามโครงการประมาณ 16 ล้านบาทเศษ และได้ดำเนินการก่อสร้างโครงการจนแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2548 ปัจจุบันมีราษฎรเข้าทำสัญญาเช่าพื้นที่อาคารในโครงการเพื่อจำหน่ายสินค้าโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ได้รับเงินค่าเช่าใช้ประโยชน์จากราษฎรผู้ทำสัญญาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการจ้างทำความสะอาดอาคาร ค่าไฟฟ้า และค่าน้ำประปาเป็นรายเดือน ๆ ละ 500 บาทต่อคู่หู องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์จึงได้ดำเนินการนำหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ดินดังกล่าวข้างต้นไปดำเนินการออกโฉนดที่ดินต่อเจ้าพนักงานที่ดิน แต่เจ้าพนักงานที่ดินแจ้งว่าไม่สามารถดำเนินการออกโฉนดที่ดินให้ได้ เนื่องจากสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ได้ดำเนินการขอออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงของที่ดินแปลงนี้ไว้แล้ว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 8) ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก) เลขที่ 922 ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ เป็นที่ดินที่ราษฎร (นายมัน เต็มทอง) ยกให้กระทรวงศึกษาธิการเพื่อใช้เป็นสถานที่ตั้งอาคารเรียนของโรงเรียนบ้านด่านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2493 และได้มีการใช้ประโยชน์ตามเจตนาของผู้ให้แล้ว ที่ดินแปลงดังกล่าวจึงมีสภาพเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภททรัพย์สินซึ่งใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะตามมาตรา 1304 (3) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และถือเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 ซึ่งตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุ

การที่ได้มีการโอนโรงเรียนบ้านด่านของกระทรวงศึกษาธิการไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ตามพระราชบัญญัติโอนโรงเรียนประถมศึกษาบางประเภทไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2509 ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์เป็นหน่วยงานผู้ใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นเรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. 2521 ที่ผู้ก่อการร้ายได้เผาทำลายอาคารจนเสียหายไม่อาจใช้เป็นทำการเรียนการสอนต่อไปได้ ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2523 ซึ่งตามมาตรา 6 ที่บัญญัติให้โอนบรรดากิจการรวมทั้งทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนประชาบาลไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ นั้น การโอนทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวไม่ถือเป็นการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยอาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายเฉพาะตามมาตรา 1305 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากคำว่า “บทกฎหมายเฉพาะ” จะหมายถึงโดยบทกฎหมายนั่นเองได้บัญญัติให้โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น ๆ ไว้โดยตรง และมีใช้การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติและต้องมีแผนที่แสดงเขตที่ราชพัสดุแนบท้ายตามความหมายของมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 ดังนั้นจึงต้องถือว่าที่ดินดังกล่าวยังเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินและเป็นที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 โดยมิได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามข้อหาข้อนี้ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ แต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1) ในเรื่องเสร็จที่ 767/2534

เมื่อได้วินิจฉัยว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุโดยมีกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์แล้ว ที่ดินแปลงนี้จึงอยู่ในความรับผิดชอบของกรมธนารักษ์ที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2518 ซึ่งได้บัญญัติหลักเกณฑ์และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุไว้โดยเฉพาะ อันได้แก่ กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2545 ต่อไป

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน 2550

สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.krisdika.go.th

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

เรื่อง การยกเลิกหรือปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับสิทธิพิเศษของหน่วยงานต่าง ๆ

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2550 ให้ความเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่ให้สิทธิพิเศษแก่หน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 4 หน่วยงาน ได้แก่ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานปฎิเทศการคมนาคม บริษัท ปุ๋ยเคมี จำกัด และสถาบันราชานุกูลและสถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ มีรายละเอียดดังนี้

1. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2531 แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 165 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2531 เรื่อง สิทธิพิเศษเกี่ยวกับการช่อมอากาศยาน เนื่องจาก บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และกระทรวงคมนาคม แจ้งไม่ขอรับสิทธิพิเศษเกี่ยวกับการช่อมอากาศยานต่อไปอีก

2. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2520 แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0203/ว 122 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2520 เรื่อง ขอสิทธิพิเศษเกี่ยวกับการซื้อปุ๋ยจากสำนักงานปฎิเทศการคมนาคม เนื่องจากไม่ได้ดำเนินการผลิตและจำหน่ายปุ๋ยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 จนถึงปัจจุบัน พร้อมทั้งได้มีคำสั่งยุบเลิกตำแหน่ง และเลิกจ้างพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานปฎิเทศการคมนาคมแล้ว

3. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2514 แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0403/ว 77 ลงวันที่ 22 ตุลาคม 2514 เรื่อง การส่งซื้อปุ๋ยจากบริษัท ปุ๋ยเคมี จำกัด เนื่องจากมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2525 เห็นชอบให้เลิกกิจการและบริษัท ปุ๋ยเคมี จำกัด ได้ดำเนินการชำระบัญชีเสร็จสิ้นไปแล้ว

4. ให้ยกเลิกคำสั่งนายกรัฐมนตรี แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0203/ว 138 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2519 เรื่อง กระทรวงสาธารณสุขขออนุมัติให้หน่วยงานอาชีวบำบัด โรงพยาบาลปัญญาอ่อนและโรงพยาบาลนิติจิตเวชได้รับสิทธิพิเศษในการจ้างและซื้อ เนื่องจาก กระทรวงสาธารณสุขได้มีการประกาศใช้กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2545 พร้อมทั้งมีการแบ่งงานใหม่ โดยปรับบทบาทของสถาบันราชานุกูลและสถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ (โรงพยาบาลปัญญาอ่อนและโรงพยาบาลนิติจิตเวช) ให้เน้นการพัฒนาทางด้านวิชาการ และปัจจุบัน สถาบันฯ ไม่มีการรับจ้างทำครุภัณฑ์ หรือวัสดุอื่นใดที่ทำด้วยไม้ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ แล้ว

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0505/ว 129 ลงวันที่ 19 กันยายน 2550

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2550 เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ ดังนี้

1. อนุมัติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน จำนวน 7 มติ ได้แก่
 - 1.1 มติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2537 เรื่อง การประชาสัมพันธ์ของทางราชการ
 - 1.2 มติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 9 กันยายน 2540 เรื่อง การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและผลการดำเนินการ

แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

1.3 มติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2540 เรื่อง การให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน

1.4 มติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 21 เมษายน 2541 เรื่อง การประชาสัมพันธ์ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

1.5 มติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2545 เรื่อง การชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนและสื่อมวลชนเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาล

1.6 มติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2547 เรื่อง การชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริงต่อสื่อมวลชนในเรื่องต่าง ๆ

1.7 มติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 23 มกราคม 2550 เรื่อง การประชาสัมพันธ์และการชี้แจงทำความเข้าใจกับสื่อและประชาชน

2. เห็นชอบหลักการเกณฑ์การประชาสัมพันธ์และการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

รัฐบาลมีหน้าที่สำคัญประการหนึ่งคือ การให้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองและการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นของประชาชนมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารราชการแผ่นดินและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ส่งผลให้การปฏิบัติงานของรัฐบาลเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โปร่งใสและตรวจสอบได้เป็นไปตามหลักการประชาธิปไตยภายใต้หลักการดังกล่าว การประชาสัมพันธ์และการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนของคณะรัฐมนตรีและส่วนราชการ จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในการที่จะให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันจึงกำหนดแนวทางการประชาสัมพันธ์และการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน ดังนี้

1) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี

1.1) ให้กรมประชาสัมพันธ์เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการเผยแพร่ข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรีและข่าวสารโดยทั่วไปของรัฐบาล

1.2) ให้โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการให้ข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรีและการดำเนินงานของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนชี้แจงเมื่อปรากฏว่ามีการเสนอข่าวคลาดเคลื่อนจากความจริงหรือไม่ครบถ้วน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือรัฐบาลหรือการปฏิบัติผิดพลาดได้ ทั้งนี้ เลขานุการคณะรัฐมนตรีจะร่วมแถลงข่าวหรือชี้แจงด้วยก็ได้ ในกรณีที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประชุมคณะรัฐมนตรีหรือมติคณะรัฐมนตรี

1.3) เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอย่างหนึ่งอย่างใดในเรื่องที่มีผลกระทบต่อประชาชนหรือประเทศชาติโดยส่วนรวม ให้รองนายกรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบหรือรัฐมนตรีและหน่วยงานเจ้าของเรื่องที่รับผิดชอบเป็นหน่วยงานหลักในการชี้แจงและประชาสัมพันธ์ต่อสาธารณชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงเพิ่มเติมให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน สำหรับกรณีที่เป็นเรื่องที่คุณรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหรืออนุมัติตามมติของคณะกรรมการให้ประธานกรรมการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการชี้แจงในทำนองเดียวกันด้วย โดยให้สัมภาษณ์ได้เมื่อการพิจารณาในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเสร็จสิ้นแล้ว และให้สัมภาษณ์ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ

2) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการดำเนินการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

2.1) ให้รองนายกรัฐมนตรีซึ่งกำกับการบริหารราชการกระทรวงและส่วนราชการในความรับผิดชอบ และรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการดำเนินงานในเรื่องและโครงการต่าง ๆ ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องประสานและร่วมกันชี้แจงข้อมูลข้อเท็จจริง ตลอดจนความคืบหน้าผลการดำเนินงานในเรื่องสำคัญให้ประชาชน สื่อมวลชน และผู้สนใจอื่น ๆ ได้ทราบเป็นระยะ ๆ ด้วยโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่มีความอ่อนไหว เกี่ยวข้องกับประโยชน์ของประชาชน ถ้าข้อเท็จจริงเรื่องใดมีรายละเอียดข้อมูลค่อนข้างซับซ้อน ควรจัดทำเป็นเอกสารข่าวจาก (Press Release) ประกอบการชี้แจงด้วยและหากกระทรวงใดมีความจำเป็นจะต้องขอรับการสนับสนุนให้ประสานรายละเอียดกับสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี เพื่อจะได้พิจารณาดำเนินการต่อไป

2.2) ประชาสัมพันธ์การแก้ไขปัญหาสาธารณภัยหรือภัยพิบัติ ให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการที่เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบ ประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อประชาสัมพันธ์ชี้แจงข้อมูลการดำเนินการแก้ไขปัญหาสาธารณภัยหรือภัยพิบัติต่าง ๆ และให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้ประสบสาธารณภัยหรือภัยพิบัติกลุ่มต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้งก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และภายหลังที่ภัยพิบัติต่าง ๆ ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ทั้งนี้ ให้กรมประชาสัมพันธ์มีภารกิจควบคู่ไปกับกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบประสานกับผู้ว่าราชการจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาสาธารณภัยหรือภัยพิบัติอื่น ๆ ให้ประชาชนและผู้สนใจเข้าใจและทราบโดยทั่วกันด้วย

2.3) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารและผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจให้รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง พิจารณาให้ข้อมูลข่าวสารหรือมอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลที่เหมาะสม ดำเนินการแทน โดยเฉพาะผลการดำเนินการหรือผลความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของแต่ละหน่วยงาน หากสื่อมวลชนเสนอข่าว

ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง ซึ่งอาจกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและสาธารณชน ก็ให้เร่งชี้แจงทำความเข้าใจเรื่องดังกล่าวทันที ในกรณีเรื่องใดที่สมควรให้โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีแถลงหรือชี้แจงข่าวโดยตรง ให้ประสานการปฏิบัติกับโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีอย่างใกล้ชิด

2.4) การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่อสื่อมวลชนต่างประเทศในเรื่องต่าง ๆ ให้กระทรวงการต่างประเทศ เป็นเจ้าภาพรับผิดชอบประสานหน่วยที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์ชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและไม่เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ หากปรากฏว่ามีสื่อมวลชนต่างประเทศให้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานกระทรวงการต่างประเทศเพื่อชี้แจงด้วย ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการเป็นประเด็นเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดโดยตรง และเป็นประเด็นที่ไม่มีผลกระทบต่อนโยบายต่างประเทศ หน่วยงานนั้น ๆ สามารถประชาสัมพันธ์ชี้แจงข้อเท็จจริงได้โดยตรง โดยประสานให้กระทรวงการต่างประเทศทราบด้วย เพื่อความเป็นเอกภาพในการประชาสัมพันธ์

อนึ่ง หากมีเรื่องสำคัญที่ต้องประชาสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน หน่วยงานต่าง ๆ ควรอนุญาตให้สื่อมวลชนเข้าเยี่ยมชมกิจการ/การดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อให้ได้รับทราบข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์และสามารถซักถามข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยในการนำเสนอข่าวได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

3) การประชาสัมพันธ์และการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนในสถานการณ์ที่กระทบต่อความมั่นคง

3.1) ในสถานการณ์ที่กระทบต่อความมั่นคง ให้มีการเผยแพร่ข่าวสารที่เกี่ยวข้องให้ประชาชนได้รับทราบอย่างชัดเจน และรวดเร็วทันเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง

3.2) ในสถานการณ์ขึ้นวิกฤตการณ์หรือเป็นสถานการณ์ระดับชาติให้อยู่ในดุลพินิจหรือเป็นหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการหรือที่ประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในระดับชาติในการพิจารณากำหนดสารหรือเนื้อหาสาระ บุคคลที่ให้ข่าว และช่องทางการเผยแพร่ข่าวสาร

3.3) ในสถานการณ์ที่กระทบต่อความมั่นคงทั่วไป ให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในรับผิดชอบในการกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติในการประชาสัมพันธ์และการให้สัมภาษณ์ตั้งแต่ส่วนกลางถึงระดับพื้นที่

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 130 ลงวันที่ 19 กันยายน 2550

เรื่อง มาตรการเบิกจ่ายงบประมาณของแผนงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2550 รับทราบและเห็นชอบมาตรการเบิกจ่ายงบประมาณของแผนงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ ดังนี้

1. รับทราบรายงานการจัดสรรงบประมาณของแผนงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

2. เพื่อให้แผนงานที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาล สามารถดำเนินการได้ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ ซึ่งจะมีส่วนผลักดันการเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการแข่งขันของระบบเศรษฐกิจโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มาบตาพุด ซึ่งจะส่งผลต่อการขยายการลงทุนของอุตสาหกรรมในพื้นที่ได้ จึงเห็นควรมอบหมายหน่วยงานที่ได้รับจัดสรรงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2551 สำหรับ 4 แผนงานดังกล่าว เร่งรัดกำกับการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามเป้าหมาย ดังนี้

2.1 ให้หน่วยงานเตรียมการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อให้สามารถลงนามในสัญญาและกำหนดผูกพันให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 70 ภายในไตรมาสที่ 1 ของงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2551

2.2 ให้หน่วยงานเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามเป้าหมายการเบิกจ่ายที่กระทรวงการคลังกำหนดร้อยละ 94 โดยแยกเป็นไตรมาสที่ 1 ร้อยละ 22.5 ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 23.5 ไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 24.0 และไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 24.0

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 135 ลงวันที่ 20 กันยายน 2550

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง มาตรการสลับเวลาทำงานของหน่วยงานของรัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาจราจร

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2550 ดังนี้

1. เห็นชอบให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง มาตรการสลับเวลาทำงานของหน่วยงานของรัฐเพื่อแก้ไขปัญหาจราจร ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ เป็นดังนี้

1.1 ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร และนครปฐม) ถือปฏิบัติตามมาตรการสลับเวลาการทำงานตามความเหมาะสม โดยให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดเลือกเวลาทำงานได้ตามความสมัครใจใน 3 ช่วงเวลา ดังนี้

- 1) 07.30 น. - 15.30 น. หรือ
- 2) 08.30 น. - 16.30 น. หรือ
- 3) 09.30 น. - 17.30 น.

ทั้งนี้ ให้มีการส่งเสริม ชักชวน ให้มีการเลือกเวลาทำงานทั้ง 3 ช่วงเวลา ให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกันมากที่สุด เพื่อให้มีการกระจายการจราจรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 หากมีหน่วยงานใดไม่สามารถปฏิบัติตามข้อ 1.1 ได้ ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็น ประกอบการขอยกเว้น โดยมอบให้คณะกรรมการจัดการระบบการจราจรทางบก (คจร.) เป็นผู้พิจารณายกเว้นแทนคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ไม่รวมถึงหน่วยงานที่ คจร. ได้พิจารณายกเว้นการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อ 1.1 ไว้ก่อนแล้ว

2. อนุมัติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง มาตรการสลับเวลาทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาจราจร จำนวน 8 มติ

3. ให้กระทรวงคมนาคมรับความเห็นเพิ่มเติมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0505/ว 138 ลงวันที่ 21 กันยายน 2550

จังหวัดชลบุรี

“ทะเลงาม ข้าวหลามอร่อย อ้อยหวาน ชักสานดี ประเพณีวิ่งควาย”

เวทสามมูข : ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัด

ประเพณีวิ่งควาย : ประเพณีเก่าแก่ประจำจังหวัด

ดอกไม้ประจำ : ดอกประดู่ป่า , ดอกไม้ประจำจังหวัด

สวัสดีค่ะ สลด. สาขณขัฒเต็อนตุลาฒนนี้เปิดตัวดอสนัน “ไปไหนไปกัน” ซึ่วเป็นดอสนันแณะนำจัหวัดต่าว ๆ าวอไทย ดขัฒนี้เก็มกันที่จัหวัดชลบุรี ซึ่วเป็นจัหวัดท่งอเท็ยวชายทะเลระวันดอที่มึสทานที่ท่งอเท็ยวมากมาย และในเต็อนตุลาฒนอวทุกปีจะมีกาจัฒวานประเพณีวิ่งควายซึ่วเป็นประเพณีเก่าแก่ประจำจัหวัดตัน ซึ่วในปีนี้จะตรงกับวันที 25 ตุลาคม ในวันวานจะมีกัชกวมมากมาย เช่น กกาแ่ววันวิ่งควาย ประกวดกาตกแ่ตวควาย และกาประกวดนาวรามันอวนาวบ้านนา หากลัขอางแ่วซึ่อสินค้าขนี้วต่าบลขนี้วผลิตภัณฑ์ เช่น เต็องชักสานพนันสนิฒม ผลิตภัณฑ์จากหินอ่าวฝิลา โดยสามารถศึกษาการละเอ็อดกาเดินทาและรายละเอียดอื่น ๆ ได้จากเว็บไซค์ www.tat.or.th สำหรัขัฒขัฒนัาพลาตได้สำหรัขัฒขัฒนัาไซค์ไปจั่ววานลอขกาทอที่จัหวัดชลบุรีเท็ย

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ที่สำคัญ

เรื่อง	เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า
1. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550	124	49 ก	31 สิงหาคม 2550	1
2. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 30 เรื่อง การตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ลงวันที่ 30 กันยายน พุทธศักราช 2549 พ.ศ. 2550	124	51 ก	5 กันยายน 2550	17
3. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2550	124	53 ก	12 กันยายน 2550	14
4. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2550	124	53 ก	12 กันยายน 2550	1
5. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550	124	55 ก	15 กันยายน 2550	1
6. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2550	124	55 ก	15 กันยายน 2550	11
7. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550	124	56 ก	19 กันยายน 2550	1
8. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2550	124	56 ก	19 กันยายน 2550	5
9. พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2550	124	50 ก	3 กันยายน 2550	1
10. กฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเหรียญกษาปณ์ที่ระลึกพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 พ.ศ. 2550	124	45 ก	21 สิงหาคม 2550	6
11. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราค่าจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ พ.ศ. 2550	124	56 ก	19 กันยายน 2550	18
12. กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม พ.ศ. 2550	124	56 ก	19 กันยายน 2550	22

* ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ratchakittha.soc.go.th

เรื่องเล่า...

ชาวออลักษณ์

เรื่องจากประสมการณ์จริง

โดย นายออลักษณ์ พงษ์ออลักษณ์

สวัสดีครับ... เรื่องของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ก็ผ่านไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว....คงเหลือแต่เรื่องที่เราจะต้องไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งในอนาคตอันใกล้ต่อไปครับ..... สำหรับเรื่องเล่าฉบับนี้ พอดี นายออลักษณ์ ได้ไปพบเอกสารสรุปการบรรยายเข้าเรื่องหนึ่ง...และเห็นว่าน่าจะเป็นส่วนเสริมสร้างความรู้ให้แก่ท่านผู้อ่านได้เป็นอย่างดี...จึงตัดสินใจนำบางส่วนบางตอนมาลงในเรื่องเล่าฉบับนี้ให้อ่านกัน ที่มาที่ไปของเอกสารการบรรยายก็สืบเนื่องจาก สำนักออลักษณ์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้จัดโครงการสัมมนาเพื่อเพิ่มทักษะและพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานหน้าพระที่นั่งฯ ในพระราชพิธี รัฐพิธี และการเข้าเฝ้าฯ รับส่งเสด็จ จึงได้เชิญนายประสพโชค อ่อนกอก ผู้ช่วยราชเลขาธิการ มาบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ นายออลักษณ์ จึงถือวิสาสะนำมาเผยแพร่ให้ท่านผู้อ่านได้เก็บเกี่ยวเป็นความรู้ เริ่มกันเลยดีกว่านะครับ..

ความเป็นมาของสถาบันพระมหากษัตริย์

สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพทรงพระนิพนธ์เอาไว้ว่า สถาบันพระมหากษัตริย์ของไทยเท่าที่ปรากฏหลักฐานตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี ประชาชนจะเรียกพระมหากษัตริย์ว่าพ่อขุน ซึ่งแสดงถึงการปกครองโดยนัยว่าเป็นการปกครองแบบพ่อปกครองลูกแบบสามัญชน จึงไม่ใช้คำราชาศัพท์ ต่อมาเมื่อสมเด็จพระเจ้าอู่ทอง สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ทรงสถาปนากรุงศรีอยุธยาขึ้นเป็นราชธานี กรุงศรีอยุธยาเริ่มมีอำนาจขึ้น ขณะเดียวกันกรุงสุโขทัยก็ยังเป็นอิสระอยู่ ยังไม่ได้ขึ้นตรงต่อกรุงศรีอยุธยา ต่อมาในภายหลังระยะหนึ่งกรุงศรีอยุธยาได้เข้าไปครอบงำกรุงสุโขทัย กรุงสุโขทัยจึงอยู่ภายใต้การควบคุมของ กรุงศรีอยุธยา และได้เกิดการเปลี่ยนแปลงคำเรียกขาน เนื่องจากเป็นช่วงที่กรุงศรีอยุธยามีอำนาจมาก สามารถตีเมืองหลวงของเขมรได้ และรับเอาขนบธรรมเนียม ประเพณีของเขมรทั้งหมดมาใช้ในกรุงศรีอยุธยา ซึ่งในสมัยนั้นเขมรมีพราหมณ์เป็นใหญ่ พราหมณ์มาจากชมพูทวีป และพยายามสถาปนาคนของตนเป็นพระเจ้าแผ่นดิน จึงมีการเรียกเจ้านายของตนเองว่าพระมหากษัตริย์ เป็นพระเจ้าแผ่นดิน คิดคำราชาศัพท์มาใช้กับพระเจ้าแผ่นดินของตนเอง เพราะฉะนั้นเมื่อกรุงศรีอยุธยาไปรบชนะเขมร ไปยึดทรัพย์จับเชลยมาเป็นของหลวง จึงรับเอาขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งหมดของเขมรมาใช้ด้วย เพราะฉะนั้นในกรุงศรีอยุธยาตอนนั้นจึงเป็นธรรมเนียมของเขมรที่เปรียบพระมหากษัตริย์เป็นสมมติเทพ มีคำราชาศัพท์ใช้กับพระมหากษัตริย์ ขณะเดียวกันคำที่ใช้เรียกพระมหากษัตริย์นอกเหนือจากที่ใช้กับพระเจ้ายู่หัวที่ใช้มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว ก็ยังมีคำอื่น ๆ อีก เช่น ขุนหลวง เป็นภาษาปาก ภาษาพูด ในภาษาราชการไม่ค่อยพบ ในระยะหลังก่อนเสียกรุงศรีอยุธยาจะเรียกพระมหากษัตริย์ เช่น ขุนหลวงหาว่า ขุนหลวงขี้เรื้อน เป็นต้น จะเห็นได้จากสมัยกรุงสุโขทัยที่มีการปกครองแบบพ่อปกครองลูก มาถึงกรุงศรีอยุธยามีธรรมเนียมแบบ สมมติเทวราช ประชาชนก็จะอยู่ในฐานะที่ต่ำกว่าพระมหากษัตริย์มาก พระมหากษัตริย์ก็ถูกยกย่องให้เป็นสมมติเทวราช เป็นเทวดา หลังจากตีเขมรได้ก็มีการผนวกผสมผสานกัน ในสมัยหลัง ๆ กรุงสุโขทัยเองก็ไม่มี การเรียกกษัตริย์ว่าพ่อขุนแล้ว แต่เปลี่ยนใช้คำว่า “พระยา” แทน เช่น พระยาลิไท พระยาลือไท เป็นต้น เป็นคำเรียกพระมหากษัตริย์ในสมัยราชวงศ์พระร่วง เพราะฉะนั้นความเป็นสามัญชนในกรุงสุโขทัยก็ผนวกเข้ามาในกรุงศรีอยุธยาด้วย กรุงศรีอยุธยาก็รับเอาธรรมเนียมประเพณีส่วนนี้ของกรุงสุโขทัย กรุงสุโขทัยก็รับเอาความเป็นเจ้าไปใช้ เพราะฉะนั้นจึงผสมผสานกลมกลืนกัน การรวมกันของสองอาณาจักรจึงเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่มีการรบราฆ่าฟันกันรุนแรง

การแบ่งชั้นยศเจ้านาย

เมื่อรูปแบบการปกครองเป็นแบบสมมติเทวราชแล้วก็มีการแบ่งชั้นยศ ซึ่งสมเด็จพระยาตำราจราชานุภาพทรงพระนิพนธ์ไว้ว่า ยศของเจ้านาย หรือฐานันดรศักดิ์ของเจ้านายนอกจากพระมหากษัตริย์แล้ว แบ่งออกเป็นสองชนิดด้วยกัน คือชนิดแรกเกิดมากับตัว เรียกว่าสกุลยศ สกุลยศแบ่งออกเป็นสามชั้น ชั้นแรกชั้นสูงสุดเรียกว่าชั้นเจ้าฟ้า ชั้นรองลงมาเป็นชั้นพระองค์เจ้า รองลงมาเป็นชั้นหม่อมเจ้า จากนั้นลงมาสุดท้ายเป็นหม่อมราชวงศ์กับหม่อมหลวง ซึ่งรัชกาลที่ 4 ท่านไม่นับ เป็นเจ้า แต่ทั้งหม่อมราชวงศ์ หม่อมหลวง หรือใครก็ตามที่มี อนุญาต ต่อท้ายนามราชสกุล ยังถือว่าเป็นผู้ที่เนื่องในพระราชวงศ์อยู่ คำว่าเจ้านายในสถาบันพระมหากษัตริย์ของไทย จึงมีสามชั้นด้วยกัน คือเจ้าฟ้า พระองค์เจ้า หม่อมเจ้า

สกุลยศเจ้าฟ้า

เจ้าฟ้าแบ่งออกเป็นหลายชั้นด้วยกัน แต่จะกล่าวถึงสองชั้น คือ เจ้าฟ้าชั้นเอกและเจ้าฟ้าชั้นโท เจ้าฟ้าชั้นเอกเรียกว่าทูลกระหม่อม เพราะฉะนั้น พระราชโอรสพระราชธิดาที่เกิดแต่เมียเอกคือ พระอัครมเหสีจะเป็นเจ้าฟ้าทั้งสิ้น และเป็นเจ้าฟ้าชั้นเอกทั้งสิ้น เจ้าฟ้าชั้นโท เกิดแต่ พระมเหสีชั้นรองลงไปไม่ใช่เมียเอก เรียกว่าสมเด็จ คำนำหน้าจะเป็นสมเด็จเจ้าฟ้าเช่นเดียวกันแต่จัดเป็นเจ้าฟ้าชั้นโท เจ้าฟ้าชั้นโท ไม่เรียกทูลกระหม่อมแต่เรียกสมเด็จชาย สมเด็จหญิง ในรัชกาลปัจจุบันไม่มี พระราชโอรส - ธิดาที่เป็นเจ้าฟ้าชั้นโท มีแต่เจ้าฟ้าชั้นเอก ปัจจุบัน เจ้าฟ้าชั้นโทมีเฉพาะเจ้าฟ้าที่มาจากการแต่งตั้ง เช่น สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เรียกว่า “สมเด็จหญิง” เพราะท่านมิได้เป็นพระราชธิดาของพระมหากษัตริย์ ประกอบกับท่านเป็นเจ้าฟ้าที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งขึ้น จึงจัดเป็นเจ้าฟ้าชั้นโทไม่เรียกว่าทูลกระหม่อม แต่ในเวลาเดียวกันสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ท่านเป็นเจ้าฟ้า เป็นพระราชโอรสของพระมหากษัตริย์ ท่านก็เรียกพ่อท่านว่าเป็นทูลกระหม่อม ลูกท่านก็เหมือนกัน เมื่อท่านเป็นเจ้าฟ้า ลูกท่านก็สามารถเรียกท่านว่าทูลกระหม่อมได้เช่นเดียวกัน นี่คือศักดิ์ของเจ้าฟ้า

สกุลยศพระอโศกเจ้า

พระองค์เจ้า แบ่งออกเป็นหลายชั้น เช่น พระองค์เจ้าที่เป็น พระราชโอรส พระราชธิดาของพระมหากษัตริย์ แสดงว่าพระองค์เจ้า เหล่านั้นประสูติแต่เจ้าจอมต่าง ๆ พระสนมต่าง ๆ เมื่อมารดาไม่ได้เป็นเจ้า สกุลยศของท่านจึงเป็นแค่พระองค์เจ้า แต่ว่าเป็นพระราชโอรส - ธิดาของพระมหากษัตริย์ ซึ่งจะแตกต่างกับพระองค์เจ้าที่เป็นพระราชนัดดา คำพูดคำลงท้ายจะไม่เหมือนกัน ถ้าเป็นพระองค์เจ้าที่เป็นพระราชโอรส - ธิดาของพระมหากษัตริย์ จะขึ้นต้นเรียกตัวเราว่า ข้าพระพุทธเจ้า ลงท้ายด้วยคำว่าพระพุทธเจ้าค่ะ และในภาษาพูดคนในวังของท่านจะเรียกขานท่านว่าเสด็จ แต่พระองค์เจ้าอื่นๆ ที่เป็นชั้นพระราชนัดดาไม่ได้ขึ้นต้นด้วยข้าพระพุทธเจ้า แต่ขึ้นต้นด้วยเกล้ากระหม่อม (ฉัน) ลงท้ายด้วยกระหม่อม ในทางปฏิบัติก็ขึ้นอยู่กับแต่ละวังว่าจะมีพระราชนิยมอย่างไร เมื่อไปวังใดก็เรียกตามนั้น เช่น พระองค์เจ้าสามพระองค์ คือพระองค์ชายใหญ่ พระองค์ชายกลาง พระองค์ชายเล็กคงทราบแน่ชัดว่าผมหมายถึงเจ้านายพระองค์ใด ความจริงแล้ว ทั้งสามพระองค์เป็นพระราชนัดดาของพระมหากษัตริย์ เป็นพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เป็นพระองค์เจ้าก็จริง แต่เรียกคำว่าเสด็จไม่ได้ เมื่อที่ ผมบอกว่าเป็นพระราชโอรส - ธิดาของพระมหากษัตริย์ชั้นพระองค์เจ้าที่มีแม่เป็นเจ้าจอมมารดา พระองค์เจ้าชั้นนี้คนในวังท่านจะเรียกท่านว่าเสด็จ เป็นภาษาปาก เช่น เสด็จพระองค์ขาว เสด็จพระองค์สร้อย เป็นต้น แต่บังเอิญว่าพระองค์ชายใหญ่ พระองค์ชายกลาง พระองค์ชายเล็ก คนในวังเรียกท่านว่าเสด็จ ก็เรียกท่านว่าเสด็จไป ถ้าไปวังท่านก็ต้องเรียกตามคนในวัง แต่โดยธรรมเนียมตามกระบวนการราชการก็ถือว่าไม่ใช่ เพราะว่าท่านไม่ได้เป็นพระราชโอรสของพระมหากษัตริย์

ครับ ฉบับนี้นายอลักษณ์ขอพักไว้แค่นี้ ฉบับหน้าจะได้เริ่มในส่วนของสกุลยศหม่อมเจ้าต่อไปครับ

ก่อนเข้าเรื่องขออนุญาตเรียนบางเรื่องกับท่านที่ไม่เคยอ่านคอลัมน์นี้มาก่อน

เรื่องที่จะเรียนให้ทราบก็คือ คอลัมน์นี้เป็นการทำงานที่มีคนอื่นตั้งหัวข้อมาให้ แล้วผู้เขียนก็จะแสดงความเห็นไปตามหัวข้อนั้น

ถ้าท่านย้อนกลับไป

อ่านเล่มก่อนหน้าหลาย ๆ

เล่มจะพบว่า ชื่อหัวข้อบางเรื่องก็ดูแปลก ๆ อย่างเช่นฉบับก่อนที่เพิ่งผ่านไป กว่าจะเขียนออกมาได้ต้องนั่งตีความอยู่ตั้งนาน ก็ไม่เข้าใจตัวเองอยู่เหมือนกันว่าแล้วทำไมไม่ถามคนที่ตั้งหัวข้อนั้นเสียให้แจ่มแจ้งก่อน แต่อีกใจหนึ่งก็คิดว่า จะตั้งหัวข้ออะไรก็ตั้งมาเถอะไม่ต้องไต่สวนทวนความก็ดีเหมือนกันทั้งกับคนตั้งหัวข้อเองและกับคนที่เขียน ข้อดีสำหรับคนตั้งหัวข้อก็คือจะได้ทราบว่สิ่งที่กำหนดขึ้นมานั้นสื่อให้คนอื่นได้เข้าใจตรงตามที่ตนเองต้องการหรือไม่ ส่วนข้อดีสำหรับคนเขียนก็คือ เขียนตามความเข้าใจจากการตีความของตนเอง บางทีก็อาจจะหลุดกรอบเดิม ๆ ไปได้บ้าง ก็จะเป็นอีกมุมมองหนึ่ง เข้าท่าหรือไม่เข้าท่า แต่เมื่อสามารถค้นไปจนจบได้ก็ทำให้คิดว่าในชีวิตจริงบางเรื่องอาจจะคิดได้หลายแบบ หลายนัยตามแต่การสังสมความคิดและประสบการณ์ของคนแต่ละคน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบเป็นข้อมูล เพราะฉะนั้นระหว่างคนที่ตั้งคำถามกับคนตอบก็อาจจะกลายเป็นลักษณะตั้งคำถามไม่ตรงคำตอบหรือตอบไม่ตรงคำถามก็ได้ ไม่ว่าจะไรกัน และอยากให้ท่านผู้อ่านถือเป็นเรื่องปกติด้วยสำหรับคอลัมน์นี้ ถ้าคิดกลม ๆ ก็คงจะกลิ้งไปได้ในที่สุด

ทำไมใคร ๆ ชอบคำชม

ความจริงเป็นคำถามพื้น ๆ ที่ไม่น่าถาม แต่ถ้าคิดดี ๆ จะเห็นว่าคำถามพื้น ๆ แบบนี้แหละ แต่ละคนก็ตอบไม่เหมือนกัน อย่างเช่น

- ได้รับคำชมก็ทำให้รู้สึกดี คำว่า “รู้สึกดี” ในที่นี้อาจจะต้องพิจารณากันให้ละเอียดหน่อย เพราะบ่อยครั้งเราก็อาจจะรู้สึกดีกับผลที่เกิดจากการทำสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควรก็ได้ แต่ถ้าเป็นการรู้สึกดีเพราะเรื่องนั้นดีจริง ๆ เป็นที่ยอมรับได้ ก็สมควร

- คำชมทำให้เรารู้ว่าเราได้ทำในสิ่งที่คนอื่นพอใจหรือต้องการ เช่น หัวหน้าชมว่างานออกมายอดเยี่ยมมาก ก็เท่ากับรับรองว่า

งานที่เราทำมานั้นเป็นไปตามแนวทางที่หัวหน้าอยากให้เป็น แต่ก็อีกนั่นแหละว่า การเป็นไปตามที่หัวหน้าปรารถนานั้น จริง ๆ แล้วงานนั้นเป็นประโยชน์จริงหรือเปล่า? หรือเป็นประโยชน์ต่อใครกันแน่?

- คำชมทำให้หลายคนมีกำลังใจที่จะทำสิ่งนั้นมากขึ้น ใช้คำว่า “สิ่งนั้น” เพราะเพื่อไว้เช่นเดียวกันว่าอาจจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี แต่ถ้าเราชอบให้เขาชม พอเขาชมเราก็ทำไปได้ด้วยความรู้สึกดี ๆ ไม่ท้อถอย

- ตัวอย่างสุดท้ายนี้เด่นมาก คืออยากได้คำชมเพราะอยากได้หน้าได้ตาเป็นที่อิจฉาของเพื่อนร่วมงาน (ไม่น่าเชื่อว่าเป็นไปได้ถึงขนาดนั้น)

ชมอย่างไรจึงไม่เป็นการ “ฆ่า” ลูกน้อง

ทำไมต้องชม

คราวนี้เป็นคำถามที่จะถามคนที่จะชมคนอื่น เราเคยคิดหรือไม่ว่าทำไมเราจึงต้องชมคนอื่น

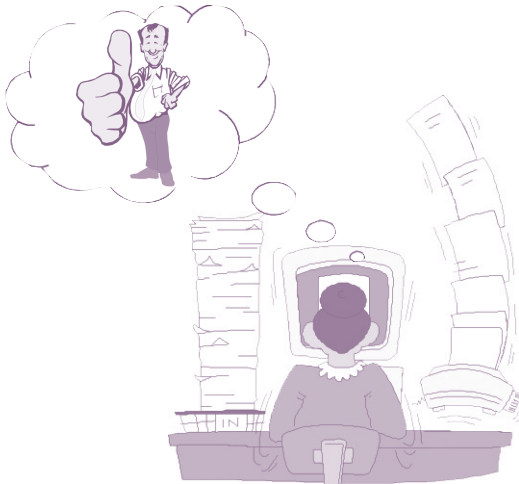
ถ้ามองในด้านดี ก็คือ เป็นการให้กำลังใจแก่คนที่เราชม โดยเฉพาะถ้าเขาได้ทำในสิ่งที่ดีงาม ถูกต้อง การชมจะเป็นการยืนยันให้คนทำมันใจว่า สิ่งที่ทำมานั้นถูกต้องดีงามแล้ว และอยากที่จะทำต่อไป ซึ่งบางคนจะอยากทำต่อไปเพื่อต้องการได้คำชมไปเรื่อย ๆ ได้คำชมมาก ๆ แต่สำหรับบางคนที่สามารถหาสาระได้จริง ๆ จากสิ่งที่ทำ อาจจะทำต่อไปได้อีกมาก ๆ เหมือนกัน โดยไม่ได้หวังคำชมอีกต่อไปก็ได้

เหตุผลอีกอย่างที่บางคนต้องให้คำชมกับคนอื่นก็คือ เพื่อแลกเปลี่ยนกับบางสิ่งบางอย่าง ก็อาจจะจริงว่าในโลกนี้ไม่มีอะไรที่ได้มาฟรี ๆ ในชีวิตจริงของคนเราที่อยู่ร่วมกันก็อาจจะมีบางสิ่งบางอย่างที่ต้องมีการแลกเปลี่ยนกัน แม้แต่ระหว่างคนที่รักกันที่เราพูดกันว่าเหมือนเป็นคน ๆ เดียวกัน เป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่น่าจะมีเรื่องลักษณะนี้เกิดขึ้น แต่ก็พบว่าบางเวลา บางครั้งก็ต้องทำ

บางอย่างเพื่อแลกกับความรู้สึกดี ๆ ที่เราอยากจะได้รับตอบแทนจากคนที่เรารัก แต่ประเด็นของการชมเพื่อการแลกเปลี่ยนในเรื่องของการทำงานนั้น ถ้าเลยเส้นความพอดีก็จะกลายเป็นเรื่องของ “กลเม็ด” ในการบริหารคน ซึ่งก็ดูไม่ค่อยดีเท่าไร

ชมอย่างไรจนถึงตาย

มีคำกล่าวที่ว่า ถ้าท่านอยากจะทำให้ใครเสียคนก็จงชมขยันชมคนนั้นบ่อย ๆ

คำกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นจุดอ่อนของคนที่ไม่ให้ความสำคัญกับคำชมมากจนเกินพอดี บางครั้งเราเรียกว่า “บ้ายอ” ใครที่บ้ายอก็คงจะหน้ามืดตาตายทำงานจนตายไปข้างหนึ่งได้เหมือนกัน หรือไม่ก็ระเหิดเลิศจนกระทั่งไม่เป็นผู้เป็นคน

ถ้าท่านย้อนกลับไปอ่านในสองประเด็นแรกที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นอย่างหนึ่งว่า เรื่องของการชมมีสองด้าน ไม่ว่าจะในส่วนของคนที่ถูกชมหรือคนที่กล่าวชมคนอื่นก็ตาม ที่ว่ามีสองด้านก็คือมีทั้งที่ดีและไม่ดี ทั้งที่ควรและไม่ควร

ถ้าเป็นเรื่องที่ดีที่ควร คำชมก็คงไม่ทำให้ถึงตายได้แน่นอน แต่ที่ถึงตายเพราะทั้งคนชมและคนถูกชมเลยเส้นความพอดีไปพอ ๆ กัน

ในด้านของคนที่ถูกชมคนอื่น สิ่งที่ไม่ดีและไม่ควรทำก็คือการพูดไม่จริง การกล่าวชมในเรื่องที่ไม่จริงเป็นการทำให้การรับรู้ของคนถูกชมถูกบิดเบือนไปมาก หัวหน้ามีวิธีที่จะให้กำลังใจแก่ลูกน้องได้หลายอย่างโดยไม่จำเป็นต้องถึงกับชมในเรื่องที่ไม่เป็นจริง แม้แต่เพียงชมเพราะมีเหตุผลเล็ก ๆ เพื่อรักษาความรู้สึกดี ๆ ที่ลูกน้องมีกับหัวหน้าก็ไม่ควร ลูกน้องที่ฉลาดและมีความคิดอาจจะประเมินผลงานของตัวเองได้ใกล้เคียงความเป็นจริง การได้รับคำชมที่ไม่เป็นจริงอาจทำให้ความน่าเชื่อถือของหัวหน้าลดลงก็ได้

● การชมในการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เรื่องนี้ต้องขึ้นกับมาตรฐานคุณธรรมจริยธรรมของคนชมว่ามีอยู่หรือไม่ มากน้อย

เพียงใด ในเมื่อการชมเป็นการให้กำลังใจและจะทำให้ลูกน้องทำสิ่งนั้นต่อไปเรื่อย ๆ ถ้าเป็นเรื่องไม่ถูกไม่ควรก็ไม่ต่างอะไรกับการปูทางให้ลูกน้องไปพบกับความเสื่อม

● การชมที่พรั้งเพื่อมากเกินไปจนคนอื่น ๆ เริ่มที่จะหมดความพลอยยินดี แต่จะแปรเปลี่ยนไปเป็นความหมั่นไส้แทน ความรู้สึกหมั่นไส้ห้ามกันยากเหมือนความรู้สึกไม่ดีอื่น ๆ แต่ก็มีอยู่จริง และถ้าความหมั่นไส้นี้พัฒนาไปมากขึ้น ๆ คนถูกชมจะถูกโดดเดี่ยว ฉะนั้น ถ้าหัวหน้าจะคิดเผื่อลูกน้องที่ตนเองชื่นชมบ้างก็ควรจะต้องระมัดระวังปรากฏการณ์อื่นไม่เพียงประสงค์และไม่น่าจะเกิดขึ้นอย่างที่ว่านี้ด้วย

ในด้านของคนถูกชม ถ้าไม่อยากเสื่อม ไม่อยากตายเพราะคำชม ก็ต้องมีสติอย่างน้อยในเรื่องต่อไปนี้

● รับคำชมแล้วก็ควรนำมาคิดทวนทวนความว่าที่หัวหน้าชมนั้นจริงหรือไม่จริง เพราะส่วนหนึ่งเราอ้อมรู้แก่ใจว่าเราทำอะไร ใช้ความพยายามกับงานนั้นแค่ไหน ผลออกมาพอจะประเมินเบื้องต้นได้ คำชมของหัวหน้านั้นเราควรพิจารณาด้วยว่าควรเอาเป็นประมาณได้หรือไม่

● เราชอบที่จะให้ตัวเองรู้สึกดี ๆ ต้องการกำลังใจจากคนอื่น ซึ่งถ้าอยู่ในระดับปกติพอดี ๆ ก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าเกินพอดีจะทำให้เราเป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง เพราะต้องการคำชมจากคนอื่นมายืนยันสิ่งที่ตัวเองทำอยู่เสมอ หรือบางคนถูกชมก็ทำงานจนตัวเป็นเกลียว แต่ช่วงไหนเขาไม่ชมก็ไม่อยากทำ กลายเป็นคนทำงานแบบขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่อยู่กระวังกระรอย ผลเสียก็ตกอยู่กับแก่งานด้วย ไม่ใช่เฉพาะภาพพจน์ของตัวเองเท่านั้น

● การสำคัญตัวเองผิด ๆ เป็นเรื่องสำคัญและก่อให้เกิดผลเสียมาก ๆ ที่เขาบอกว่า ถ้าอยากให้ใครเสียคนก็จงชมเข้าบ่อย ๆ ก็คือประเภทนี้เอง นั่นคือ คำชมทำให้เราสำคัญตัวเองผิด มีความภูมิใจที่อยู่บนพื้นฐานของใจที่คับแคบ เพราะถือตัวว่าทำได้ดีทำเก่งแล้ว บางคนปิดประตูตายที่จะพัฒนาตนเอง ถึงไม่รู้ ทำไม่ได้ก็ไม่ถามใคร ทำด้วย ๆ ไปเอง เป็นความมั่นใจที่เกินพอดีและไม่เกิดประโยชน์ต่องาน สำคัญตัว ถือตัว หนักเข้าก็ไม่สูงส่งกับใครบ้างไม่ลงรอยกับคนอื่นไปเสียหมด สุดท้ายก็ไม่มีใครอยากคบด้วย สวรรค์จะเกิดผลเสีย ถึงขั้นนี้ถึงไม่ตายจริงก็เหมือนตายทั้งเป็นเสียแล้ว

สรุป

(ขึ้นต้นสรุปแสดงว่ากำลังจะจบ)

คำพูดของคนเรามีความสำคัญมาก ทำให้คนมีกำลังใจก็ได้ ทำให้คนหมดกำลังใจก็ได้ หรือแม้แต่ใช้วาจาจนทำให้คนกระอักเลือดตายก็ได้ (เหมือนขงเบ้งกับจิวยี่ในเรื่องสามก๊ก)

บ่อยครั้งที่เรามักไม่ค่อยคิดหรือให้ความสำคัญเท่าไรกับการพูดของเรา และบ่อยครั้งที่เรามักจะมองอะไรข้างเดียวอยู่เสมอ ดังเช่น คำชม

พอลิ้นชื่อว่า “ชม” เรายังมองแต่ด้านดีของสิ่งนี้ แล้วยังก้มหน้าก้มตาชม ปะหน้าก็ชม ปะหน้าก็เียนยอ จนเหมือนจะไม่อยู่ในโลกของความเป็นจริง

การชมเป็นสิ่งที่ดี ถ้าเรามีความจริงใจที่จะชม

ความจริงใจที่จะชมก็คือ การพูดชมในเรื่องที่จริง ชมให้ถูกเรื่อง แม้แต่ภาษาที่ใช้ หากเป็นการชมด้วยความจริงใจฟังดูก็จะไม่ลิเก กาลเทศะก็เป็นเรื่องสำคัญ บางครั้งอาจเสียความจริงใจอย่างเดียวกันก็ยังไม่พอ เพราะของดี ๆ ถ้ามาผิดจังหวะผิดเวลา ก็อาจกลายเป็นของไม่ดี กลายเป็นของเสียได้

อีกประเด็นที่อยากฝากไว้เป็นข้อสุดท้าย (คราวนี้สุดท้ายจริง ๆ) ก็คือ ในฐานะเป็นหัวหน้า ควรที่จะรู้จักลูกน้องแต่ละคนให้ถ่องแท้ด้วยว่า แต่ละคนถ้าเราชมแล้วจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป ถ้าชมแล้วเขามีพัฒนาการไปในทางที่ดี ไม่สำคัญตัวเองผิด ก็ดีไปก็จงชมเถิด แต่ถ้าเป็นตรงกันข้าม เราก็ต้องระมัดระวังว่าจะมีวิธีชมอย่างไรที่จะไม่让他เดินไปตามทางที่จะทำให้เสียเหมือนที่กล่าวมาในตอนต้น หัวหน้าที่ดีควรระมัดระวังดูแลเรื่องเหล่านี้ให้ลูกน้องด้วย

เรื่องการชมเพื่อหวังการแลกเปลี่ยนโดยเฉพาะในสิ่งที่ไม่ถูกต้องนั้นไม่ต้องพูดถึง เพราะเป็นการฆ่าลูกน้องจริง ๆ ทำให้ตายเร็วด้วย

ผล่อ ๆ อาจจะได้ไม่ฆ่าลูกน้องฝ่ายเดียว เพราะคำชมที่ “สักแต่ว่าชม” จะทำให้คำพูดของคนนั้นไม่มีค่า ไม่เป็นที่น่าเชื่อถืออีกต่อไป

จบลงตรงคำถามที่อยากถามหัวหน้าว่ากำลังฆ่าตัวเองด้วยโดยไม่รู้ตัวด้วยหรือเปล่า?

ตอน

กบข. ประกาศผลตอบแทนการลงทุนไตรมาสที่ 2 ประจำปี 2550

เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม ที่ผ่านมา กบข. ได้จัดแถลงผลประกอบการ ณ ไตรมาสที่ 2 ประจำปี 2550 ขึ้น โดย กบข. มีสินทรัพย์สุทธิจำนวนทั้งสิ้น 353,024.88 ล้านบาท และมีผลตอบแทนจากการลงทุนสะสม 12 เดือนย้อนหลัง(กรกฎาคม 2549 – มิถุนายน 2550) มูลค่า 23,704 ล้านบาท คิดเป็นอัตราผลตอบแทนที่ร้อยละ 8.82 ซึ่งผลการบริหารพอร์ตการลงทุนโดยรวมของ กบข. อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เพราะอยู่ในระดับที่สูงกว่าตัวเทียบวัดการลงทุนของ กบข. อันได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของ 5 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3.63 และอัตราเงินเฟ้อที่เฉลี่ยอยู่ร้อยละ 2.81

โดย กบข. ได้มีการกระจายสัดส่วนการลงทุน ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2550 ดังนี้

ทั้งนี้สมาชิกทุกท่านสามารถติดตามผลประกอบการของ กบข. ได้อย่างต่อเนื่องจากสื่อประชาสัมพันธ์ในทุกช่องทาง หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่ศูนย์บริการข้อมูลสมาชิก กบข. โทร. 1179 กด 6 ในวันและเวลาทำการ

“อัจฉริยะสร้างได้”

อัจฉริยะสร้างได้เป็นหนังสือที่เขียนโดย **วนิษา เรซ** ผู้ซึ่งรอดชีวิตจากเหตุการณ์สึนามิ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสมองและด้านอัจฉริยภาพ เป็นคนไทยเพียงคนเดียวที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทเกียรตินิยมด้านวิทยาการทางสมอง จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และเป็นผู้ชนะล้านที่ 15 รายการอัจฉริยะข้ามคืน ได้เขียนบอกไว้ในหนังสืออัจฉริยะสร้างได้ว่า คนทั่วไปจะมองว่าคนที่เป็อัจฉริยะมักจะหมกมุ่นอยู่กับตำราของโตไลแวนตาหนาเตอะ และไม่ค่อยมีมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งมักเกิดกับคนในวงแคบ เช่น คนที่เก่งด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือดนตรีเท่านั้น แต่ความจริงแล้วอัจฉริยภาพสร้างได้ คนเราทุกคนต่างมีอัจฉริยภาพซ่อนอยู่ภายใน อยู่ที่ว่าเราจะค้นหาอย่างไรให้เจอ หนังสือเล่มนี้จะทำให้คุณค้นพบว่า คุณเองก็เป็น “อัจฉริยะ” ได้

วนิษาบอกว่า คนทุกคนมีอัจฉริยภาพอยู่ในตัวอย่างน้อย 8 ด้าน ได้แก่ อัจฉริยภาพด้านภาษาและการสื่อสาร ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ด้านการเข้าใจในตนเอง ด้านการเข้าใจผู้อื่นและมนุษยสัมพันธ์ ด้านธรรมชาติ และด้านดนตรี เพียงแต่เราจะหาเจอช้าหรือเร็วเท่านั้น อัจฉริยภาพบางด้านอาจเด่นกว่าด้านอื่น และขึ้นอยู่กับการฝึกฝนมาตั้งแต่เด็ก อัจฉริยภาพของคนไม่ได้อยู่ที่เซลล์สมอง ไม่ได้อยู่ที่น้ำหนักสมองและไม่ได้อยู่ที่รอยหยักของสมอง แต่อยู่ที่เส้นใยสมองและไมยลีนหรือไขมันสมองมาห่อหุ้ม เนื่องจากเซลล์สมองตายไปทุกวัน แต่จะมีการสร้างเส้นใยสมองใหม่ ๆ เกิดขึ้น โดยการทำซ้ำ ๆ กัน ดังนั้นอัจฉริยภาพสร้างได้โดยการทำซ้ำ ๆ กันนั่นเอง เช่น หากเล่นเปียโนไม่เป็น แต่ถ้าฝึกทุกวันเป็นเวลา 2 ปี ก็จะเป็นคนใหม่ที่มีอัจฉริยภาพด้านเปียโนได้

วิธีค้นหาความเป็นอัจฉริยะ

การจะค้นหาความเป็นอัจฉริยะของตัวเองพบหรือไม่ นั้น ต้องเริ่มที่การรู้จักตนเองก่อนเป็นอันดับแรก เพราะเมื่อรู้จักตนเอง ความต้องการและเป้าหมายข้างหน้าของตนแล้ว การจะมุ่งหน้าไปสู่จุดหมายย่อมไม่ใช่เรื่องยาก การพัฒนาอัจฉริยภาพของเราต้องดูก่อนว่าเราชอบอะไร ต้องการเป็นอัจฉริยะด้านไหน และมีต้นทุนในการพัฒนาสูงแค่ไหน ในการค้นหาอัจฉริยภาพในตัวเองนั้น จะต้องมี การทดลองทำ และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญโดยเริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ที่อยู่รอบตัวเราก่อน ถ้าไม่ฝึกไม่ลองทำก็ไม่รู้ว่าเรามีอัจฉริยภาพด้านนั้น ๆ อยู่ในตัว เพราะฉะนั้น เราควรหาเวลาสำหรับการทดสอบและฝึกฝนตัวเองให้เป็นอัจฉริยะกันเถอะ หนังสือเล่มนี้วนิษาเขียนไว้อย่างน่าอ่านและเข้าใจง่าย ไม่ใช่หนังสือแบบวิทยาศาสตร์หรือแบบเรียนหนัก ๆ แต่คนทั่วไปอ่านสนุกพร้อมกับได้เคล็ดลับที่จะช่วยพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ

ประวัติผู้แต่ง

วนิษา เรซ หรือหนุติ วัย 30 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีเกียรตินิยม ด้านรองศาสตราจารย์ สาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย และปริญญาโท เกียรตินิยมด้านวิทยาการทางสมองในโปรแกรม Mind, Brain and Education มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา ปัจจุบันเป็นผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาด้านอัจฉริยภาพ (เนื้องานเดียวในประเทศไทย) ประธานกรรมการบริษัท อัจฉริยะสร้างได้ จำกัด และผู้อำนวยการโรงเรียนวนิษา เป็นผู้นำเสนอแนวคิดที่ว่าคนทั่วไปก็สร้างและฝึกฝนให้เป็นอัจฉริยะได้เช่นกัน

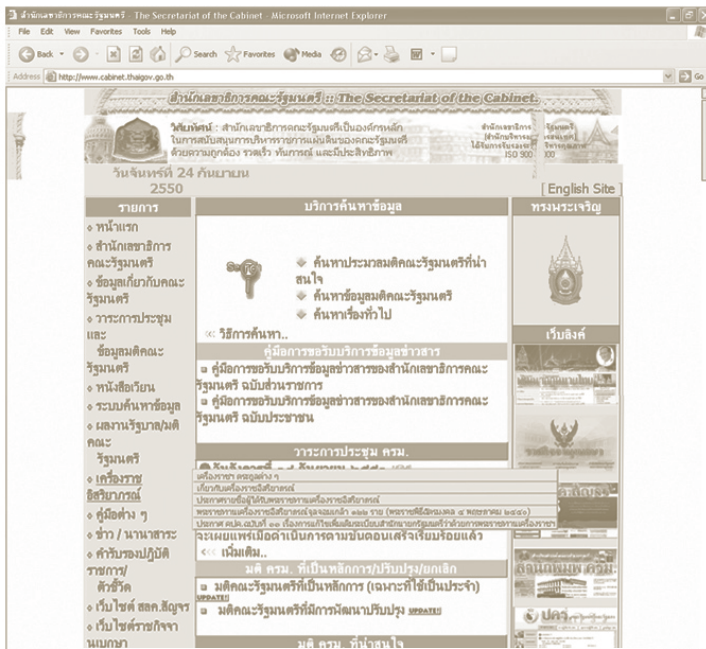
ตอน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

โดย กานต์

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่าน สลค.สาร คอลัมน์ CABINET dot THAIGOV ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอเรื่องราวความรู้เกี่ยวกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้ได้ทราบกันพอสังเขป

ก่อนที่จะแนะนำข้อมูลในเว็บไซต์ สลค. เกี่ยวกับเรื่องเครื่องราชฯ ขอเกริ่นให้ท่านผู้อ่านได้ทราบว่า สลค. เกี่ยวข้องอะไรกับเครื่องราชฯ ก่อน คือว่า สลค. มีภารกิจที่สำคัญยิ่งคือ การเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่บุคคลต่าง ๆ ฯลฯ โดยใน สลค. มี “สำนักเอกลักษณ์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์” เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง งานเสนอขอพระราชทานเครื่องราชฯ ถือเป็นอีกหนึ่งภารกิจหลักของ สลค. นอกจากงานฝ่ายเลขานุการของคณะรัฐมนตรี ที่หลาย ๆ คนเข้าใจ

เรื่องเครื่องราชฯ เป็นองค์ความรู้สำคัญที่ข้าราชการทั้งหลายควรทราบ เครื่องราชฯ มีหลายตระกูลหลายชั้น บางคนอาจไม่ทราบว่าแต่ละตระกูล แต่ละชั้นมีอะไรบ้าง ตระกูลไหนสำหรับพระราชทานให้แก่ผู้ใด (ความรู้เหล่านี้ท่านสามารถอ่านได้ในคอลัมน์ **เรื่องเล่าชาวอาลักษณ์**) แต่ CABINET dot THAIGOV ฉบับนี้ขอแนะนำอีกแหล่งค้นหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเครื่องราชฯ คือ ผ่านเว็บไซต์ของ สลค.

เริ่มต้นโดยการเข้าไปที่เว็บไซต์ของ สลค. (www.cabinet.thaigov.go.th) จากนั้นให้สังเกตหัวข้อด้านซ้ายมือของหน้าจอ พบคำว่า “**เครื่องราชอิสริยาภรณ์**” แล้วนำเมาส์ไปชี้ จะปรากฏหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่

★ **เครื่องราชฯ ตระกูลต่าง ๆ** เป็นข้อมูลเครื่องราชฯ ตระกูลและชั้นต่าง ๆ ถ้าจะให้กล่าวในคอลัมน์นี้สังสัยพื้นที่จะไม่พออย่างใดก็ขอให้ท่านที่สนใจลองเข้าไปชมเองก็แล้วกัน

๙

ท่านทราบหรือไม่ว่า

- ? เรื่องใดบ้างที่ต้องนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเรื่องใดที่จะไปเข้าคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ? ใครเป็นผู้ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
- ? การถอนเรื่องทำอย่างไร

สวัสดีค่ะ เพื่อไม่ให้เป็นการเปลืองเนื้อที่คอลัมน์นี้จึงจะไม่เกริ่นอะไรมากมาย ขอเริ่มนำเสนอประเด็นคำถามและคำตอบเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเลยนะคะ

มีเรื่องประเภทใดบ้างที่ต้องนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและเรื่องประเภทใดที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีจะพิจารณาก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 กำหนดประเภทเรื่องที่สามารถเสนอต่อคณะรัฐมนตรีได้ จำนวน 13 ประเภท ได้แก่

- (1) เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี
- (2) ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชกำหนด
- (3) เรื่องที่ต้องเสนอให้สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ
- (4) ร่างพระราชกฤษฎีกา
- (5) ร่างกฎกระทรวงเกี่ยวกับนโยบายสำคัญของที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (6) ร่างระเบียบ ร่างข้อบังคับหรือร่างประกาศที่มีผลบังคับแก่ส่วนราชการโดยทั่วไป
- (7) เรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือที่เกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย
- (8) การริเริ่มโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่มีวงเงินตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่โครงการลงทุนที่กำหนดในแผนงานที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหรือเห็นชอบกับแผนงานนั้นแล้ว
- (9) เรื่องที่ขอทบทวนหรือยกเว้นการปฏิบัติตามมติของคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตาม (6)

- (10) ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีลักษณะเป็นระเบียบปฏิบัติราชการทั่วไปหรือจะมีผลเป็นแนวบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ
- (11) เรื่องที่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินนอกเหนือจากที่ได้รับอนุมัติไว้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- (12) เรื่องที่นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลนำเสนอหรือมีคำสั่งให้เสนอคณะรัฐมนตรี
- (13) เรื่องที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้เสนอคณะรัฐมนตรี ส่วนเรื่องใดที่ต้องมีการนำเสนอคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาก่อนนำเข้าคณะรัฐมนตรีนั้นจะขึ้นอยู่กับ การพิจารณาสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งโดยทั่วไปเรื่องที่มีกจะมีการนำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ก่อนมักจะมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
 - เรื่องที่เป็นปัญหาในเชิงนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน
 - เรื่องที่ต้องใช้งบประมาณดำเนินการเป็นจำนวนมาก
 - เรื่องที่กระทบต่อการปฏิบัติราชการของหลายหน่วยงาน
 - เรื่องที่หน่วยงานต่าง ๆ มีความเห็นไม่สอดคล้องกัน
 - เรื่องที่ยังไม่เคยมีระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติมาก่อน
 - เรื่องที่อาจมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชน ภัยอันตรายต่อสุขภาพชีวิตทรัพย์สินของประชาชน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สังคมจิตวิทยา หรือความมั่นคงหรือ

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมในส่วนที่เกี่ยวข้อง
- เรื่องที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
คณะอื่น นายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

Q ระยะเวลาโดยประมาณที่ สลค. ใช้ในการเสนอเรื่อง
ต่อคณะรัฐมนตรี

A เมื่อส่วนราชการเสนอเรื่องมายัง สลค. ถ้าเรื่องนั้นไม่ได้ถูก
สั่งการให้นำเข้าคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
ก่อน ทาง สลค. จะนำเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
ภายใน 2 สัปดาห์ นับจากได้รับเรื่อง

Q เรื่องที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดหลักปฏิบัติในการ
นำเสนอเรื่องนั้น ๆ ไว้เป็นการเฉพาะ (เช่น เรื่องการ
จัดตั้งองค์การมหาชนที่ต้องถามความเห็นจาก
ก.พ.ร. ก่อน เป็นต้น) แต่หน่วยงานที่เสนอเรื่อง
ไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีจะมีแนวทางในการ
แก้ปัญหาดังกล่าวอย่างไร

A เรื่องใดที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดหลักปฏิบัติไว้ หาก
หน่วยงานเสนอเรื่องมายัง สลค. โดยมีได้ปฏิบัติให้เป็นไป
ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว สลค. จะทำหนังสือแจ้ง
ให้หน่วยงานที่เสนอเรื่องปฏิบัติให้ถูกต้องตามมติคณะรัฐมนตรี
ก่อน แล้วจึงจะนำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี โดยบางกรณี
อาจขอความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรีหรือ
รองนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาสั่งการ
ให้ส่งคืนเรื่องไปก่อน

Q ผู้ลงนามในหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
ต้องเป็นรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงเท่านั้นหรือไม่

A ตามมาตรา 6 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่อง
และการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 กำหนดให้เป็น
อำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้ลงนามเสนอเรื่อง
แต่หากไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ
ลงนามในฐานะรักษาราชการแทน เว้นแต่กรณีดังนี้

(1) กรณีที่คณะกรรมการใดมีนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี
หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เป็นประธานกรรมการ
ให้นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงลงนาม
ในฐานะประธานกรรมการแล้วแต่กรณี

(2) กรณีที่หน่วยงานของรัฐผู้เสนอเรื่อง เป็นองค์กฤษฎีกา
ที่ไม่อยู่ในกำกับของราชการฝ่ายบริหาร ให้หัวหน้า
องค์กฤษฎีกานั้นเป็นผู้ลงนามเสนอเรื่องไปยัง
นายกรัฐมนตรี

(3) กรณีที่หน่วยงานของรัฐที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี
หรือหน่วยงานของรัฐที่ไม่อยู่ในกำกับของราชการ
ฝ่ายบริหารประสงค์จะเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี
ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้ลงนาม

Q หากส่วนราชการต้องการถอนเรื่องที่น่าสนใจเสนอคณะรัฐมนตรี
คืนจะต้องดำเนินการอย่างไร

A ในกรณีที่เรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรียังอยู่ในระหว่างการ
ดำเนินการโดยยังไม่มีการจัดเข้าวาระการประชุม ให้
ส่วนราชการทำหนังสือขอถอนเรื่อง โดยให้รัฐมนตรี
ผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือเสนอเรื่องเป็นผู้ลงนาม
ในหนังสือขอถอนเรื่องแต่ในกรณีที่เรื่องจัดเข้าวาระแล้วให้
รัฐมนตรีขอถอนเรื่องในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้
ทั้งนี้ เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ
เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 ข้อ 8

พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

นอกจากประเด็นคำถาม-คำตอบที่เผยแพร่
ในคอลัมน์ CPLO corner นี้แล้ว
ท่านยังสามารถอ่านคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับ
เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมได้จาก
เว็บไซต์ สลค.สัญจร
<http://www.mobilesoc.soc.go.th/> ที่หัวข้อ
คำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอ กรม.
ซึ่งแบ่งเป็นหมวดหมู่ชัดเจน ได้แก่

- การจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- การประสานความเห็นคณะกรรมการ
กฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
- การจัดและลงทะเบียน
การประชุมคณะรัฐมนตรี
- การประชุมคณะรัฐมนตรี
มติคณะรัฐมนตรี และเรื่องอื่น ๆ

สลค.สัญจร Update

U
p
d
a
t
e

สลค. สัญจร Update ฉบับนี้ ขอนำเสนอการดำเนินโครงการ สลค. สัญจร เมื่อเดือนสิงหาคม 2550 ดังนี้

10 สิงหาคม 2550

กรมธุรกิจพลังงาน (กระทรวงพลังงาน)

17 สิงหาคม 2550

กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (กระทรวงพลังงาน)

23 สิงหาคม 2550

กระทรวงมหาดไทย

31 สิงหาคม 2550

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
(กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

กรมธุรกิจพลังงาน

วันศุกร์ที่ 10 สิงหาคม 2550 ทีม สลค.สัญจรได้ไปที่กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน โดยได้รับเกียรติจากรองอธิบดีศิริศักดิ์ วิทยอุดม กล่าวต้อนรับ พร้อมทั้งร่วมรับประทานอาหารขันจ่างจากทีม สลค.สัญจร ถึงแม้ครั้งนี้จะมีผู้เข้าร่วมประชุมเพียง 15 คน แต่ก็มีประเด็นซักถามมากทีเดียว ทำให้บรรยากาศในการประชุมมีความคึกคักพอสมควร

ประเด็นที่ทางกรมธุรกิจพลังงานให้ความสนใจเป็นพิเศษจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการขอความเห็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้องว่า จริง ๆ แล้วควรจะเป็นหน้าที่ของ สลค. หรือ ส่วนราชการเจ้าของเรื่องกันแน่ เนื่องจากกรมธุรกิจพลังงานเห็นว่าเป็นงานที่ซ้ำซ้อนกัน และอาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาความล่าช้าได้ เช่น กรมธุรกิจพลังงานเห็นว่าเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีเรื่องนี้ควรถามส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 3 หน่วยงาน แต่ สลค. กลับเห็นว่าควรถามความเห็นเพิ่มเติมอีก 2 หน่วยงาน ซึ่งในเรื่องนี้ สลค. ชี้แจงว่า สาเหตุที่ต้องถามไปยังส่วนราชการเพิ่มเติมนั้น เนื่องจากเห็นว่า ส่วนราชการเหล่านั้นมีส่วนเกี่ยวข้องไม่มากก็น้อยเกี่ยวกับเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรี ดังนั้นเพื่อความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อมูลที่คณะรัฐมนตรีจะใช้ประกอบการตัดสินใจ สลค. จึงจำเป็นต้องถามไปยังส่วนราชการให้ครอบคลุมมากที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดได้ในภายหลัง ซึ่งหลังจากที่ทีม สลค.สัญจร ได้ชี้แจงประเด็นต่าง ๆ ให้แก่เพื่อนข้าราชการกรมธุรกิจพลังงานอย่างชัดเจนแล้ว ก็ทำให้คลายความสงสัยกันไปได้อีก นอกจากนี้ก็ยังมี การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีอีกมากมาย โดยสามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

www.mobilesoc.soc.go.th

กรมพัฒนาพลังงานทดแทน

และอนุรักษ์พลังงาน

เมื่อวันศุกร์ที่ 17 สิงหาคม 2550 ทีม สลค.สัญจร ได้มีโอกาสไปร่วมประชุมที่กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน โดยได้รับเกียรติจากรองอธิบดีบุญส่ง เกิดกลาง มาเป็นประธานในการประชุม ซึ่งได้กล่าวต้อนรับทีม สลค.สัญจรอย่างเป็นทางการ การประชุมครั้งนี้มีเพื่อนข้าราชการจากกรมพลังงานทดแทนฯ เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 41 คน ทำให้บรรยากาศการประชุมมีความอบอุ่นและเป็นกันเองอย่างมาก

ทางกรมพัฒนาพลังงานทดแทนฯ ได้มีข้อเสนอแนะแก่ทีม สลค.สัญจรว่าควรสร้างความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาการนำเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี และการชี้แจงต่อที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรชี้แจงให้เจ้าหน้าที่ระดับกระทรวงทราบด้วย เนื่องจากผู้ที่จัดทำหนังสือเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีคือเจ้าหน้าที่ในระดับกระทรวง ซึ่งในเรื่องนี้โดยข้อเท็จจริงแล้วทีม สลค.สัญจรได้เดินทางไปพบกับเจ้าหน้าที่ระดับกระทรวงไปแล้วในปี 2549 อย่างไรก็ตาม ทางทีม สลค.สัญจรจะรับเรื่องนี้ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป นอกจากนี้ ทางกรมพัฒนาพลังงานทดแทนฯ ได้เสนอว่าควรมีการจัดทำแผนภาพกระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีในขั้นตอนสำคัญ ๆ และเผยแพร่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน และควรเปิดช่องทางให้ส่วนราชการสามารถสอบถามหรือปรึกษาเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในช่วงระหว่างดำเนินการได้ ซึ่งในเรื่องนี้ทีม สลค.สัญจรได้ชี้แจงว่า ส่วนราชการสามารถดูข้อมูลแผนภาพและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีได้ทาง www.mobilesoc.soc.go.th

กระทรวงมหาดไทย

เข้าสู่สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนสิงหาคม ในวันพฤหัสบดีที่ 23 สิงหาคม 2550 ทีม สลค.สัญจร ได้ไปเยือนกระทรวงมหาดไทย โดยได้รับการต้อนรับจากรองปลัดพีรพล ไตรทศวิทย์ ปคร. จากกระทรวงมหาดไทย พร้อมทั้งเพื่อนข้าราชการจำนวน 70 คน เมื่อไปถึงห้องประชุมก็ได้เห็นเพื่อนข้าราชการจากกระทรวงนี้ร่วมการประชุมกันเกือบเต็มห้อง ทำให้ทีม สลค.สัญจรประทับใจในการให้ความร่วมมือของเหล่าเพื่อนข้าราชการจากกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างมาก

ประเด็นในการพูดคุยครั้งนี้มีไม่มากนัก เรื่องหลัก ๆ อยู่ที่การซักถามเกี่ยวกับเอกสารประกอบการเสนอเรื่องแต่งตั้งข้าราชการระดับ 10 และระดับ 11 โดยกระทรวงมีข้อสงสัยว่าเอกสารตรวจสอบการแต่งตั้งข้าราชการที่กำหนดให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้ลงนามนั้น จำเป็นต้องให้ลงนามในเอกสารครบทั้ง 5 ชุดเลยหรือไม่ เนื่องจากว่าในแต่ละปีกระทรวงมหาดไทยต้องแต่งตั้งข้าราชการระดับ 10 เป็นจำนวนมาก ในเรื่องนี้ ทีม สลค.สัญจรได้ชี้แจงว่า การลงนามในเอกสารดังกล่าว ซึ่งประกอบด้วยประวัติข้าราชการแต่ละคนและแบบตรวจสอบการแต่งตั้งข้าราชการนั้น ให้ปลัดกระทรวงลงนามในเอกสารฉบับจริงเพียง 1 ชุด และให้ทำสำเนาเพิ่มอีก 4 ชุด รวมเป็น 5 ชุด เท่าที่สังเกตดูหลังจากชี้แจงประเด็นนี้ไปแล้วเห็นว่า เพื่อนข้าราชการหลาย ๆ คนในที่ประชุมรู้สึกเห็นด้วยกับวิธีปฏิบัติในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เพราะเป็นการทำให้ประหยัดเวลาในการจัดเตรียมเอกสารในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

สำนักงานกิจการสตรี

และสถาบันครอบครัว

และแล้วก็มาถึงศักราชสุดท้ายของเดือน วันที่ 31 สิงหาคม 2550 ทีม สลค.สัญจร เดินทางไปที่สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยได้รับเกียรติจากรองผู้อำนวยการกิ่งแก้ว อินทวาท จากสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวมาเป็นประธานในการประชุมครั้งนี้ รวมทั้งยังได้รับการต้อนรับที่อบอุ่นและเป็นกันเองจากเพื่อนข้าราชการสำนักงานกิจการสตรีฯ ที่มาร่วมประชุมทั้งสิ้นจำนวน 34 คน ประเด็นหลักที่สำนักงานกิจการสตรีฯ ให้ความสำคัญอย่างมากคือหลักพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งหากพิจารณาจากมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 ได้กำหนดประเภทของเรื่องไว้ 13 ประเภท แต่บางครั้งส่วนราชการพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องที่ต้องการเสนอไม่เข้าข่ายใน 13 ประเภท แต่มีความสำคัญและควรนำเสนอคณะรัฐมนตรี ในกรณีนี้ส่วนราชการควรปฏิบัติอย่างไร ทีม สลค.สัญจร ได้ชี้แจงว่า โดยปกติแล้วหากเรื่องใดที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องฯ กำหนดให้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สลค. จะไม่นำเสนอคณะรัฐมนตรี ยกเว้นเรื่องนั้นจะได้รับการสั่งการจากนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีก่อน และเมื่อได้รับการสั่งการแล้ว สลค. จึงจะดำเนินการบรรจุเข้าวาระการประชุมคณะรัฐมนตรีต่อไป

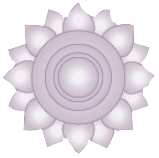
นอกจากนี้เพื่อนข้าราชการสำนักงานกิจการสตรีฯ ยังได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า สลค. ควรสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาการนำเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี และระยะเวลาการแจ้งมติคณะรัฐมนตรีไปยังส่วนราชการต่าง ๆ รวมทั้ง ควรเปิดโอกาสให้ส่วนราชการสามารถประสานงานเกี่ยวกับการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีในช่วงระหว่างการดำเนินการได้ในทุกขั้นตอน โดยในส่วนนี้ ทีม สลค.สัญจรจะรับไปดำเนินการต่อไป

สลค. ต้องขอขอบคุณสำหรับทุก ๆ ข้อเสนอแนะที่เพื่อนข้าราชการจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ สลค. ได้ไปสัญจร และมีมาถึง สลค. ซึ่งทาง สลค. จะรับไปปรับปรุงเพื่อให้การประสานงานระหว่างกันเป็นไปด้วยความราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

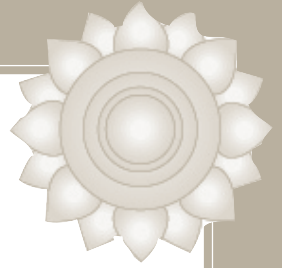
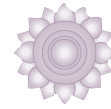
สำหรับฉบับหน้าจะนำเสนอบรรยากาศการสัญจรของเดือนกันยายน 2550

อย่าลืม! ติดตามนะคะ

ธรรมเตือนใจ

กิเลสที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง มีการสะสมหรือไม่

ตราบใดที่ยังไม่ได้อบรมเจริญปัญญาจนถึงขั้นที่สามารถจะดับกิเลสได้เป็นสมุจเฉท กิเลสทั้งหลายที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง แต่ละขณะ แม้ว่าจะดับไปแล้ว ก็สะสมสืบต่ออยู่ในจิตขณะต่อ ๆ ไปเป็นอนุสัยกิเลส คือเป็นกิเลสซึ่งยังไม่ได้ดับ จึงเป็นเชื้อ เป็นปัจจัยที่จะทำให้เกิดกิเลสประเภทนั้น ๆ อีก แม้โทษมูลจิต ซึ่งเป็นจิตที่ขุ่นใจแม้เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ในวันหนึ่ง ๆ เช่น มีเสียงโทรศัพท์ แล้วรับโทรศัพท์ และเสียงโทรศัพท์ที่ฟังก็ไม่ค่อยจะชัดเจน ขณะนั้นเป็นจิตประเภทไหน เป็นความไม่พอใจที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วชนิดเดียว เล็กน้อย ซึ่งถ้าไม่สังเกตก็ไม่รู้ว่า ขณะนั้นเป็นโทษซึ่งจะสะสมสืบต่ออยู่ในจิตขณะต่อ ๆ ไป

ข้อมูลจากมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา www.dhammadhome.com

ท่านสามารถเปิดอ่าน
สลด.สาร ผ่านทาง website
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2280-9000
 ที่ปรึกษา : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กองทุกท่าน
 ผู้จัดทำ : คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร boca@soc.go.th โทร. 0-2280-9000 ต่อ 454 , 455
 วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และรับรู้ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสาร ให้แก่ผู้ที่สนใจทั่วไปด้วย
 พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3
 รหัส : สปค. 50/10-27